

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. VI, No. 15

JAFFNA, NOVEMBER 15, 1967

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c. per copy

COMMENTARY

FRAMING A STRATEGY OF COOPERATIVE DEVELOPMENT

Quantitatively, Cooperation is the nation's biggest voluntary enterprise. Potentially, the 15,000 cooperatives carrying 16 lakhs of members and representing the greater part of the nation's households can be a great weapon of the people's power. They can provide the economic answer to our needs and the democratic answer as well; indeed, provide a major instrument for the creation of a "democratic socialist society".

It would, however, be idle to claim that cooperation in Ceylon has as yet acquired either the depth or the dynamism of a national movement. A good shop-window does not necessarily signify a mature society; nor does a multitude of consumer stores always make for genuine consumers cooperation; nor again does the existence of various types of cooperative societies betoken a cooperative climate in the land. A resolution due to be moved at the forthcoming Annual Conference reiterates the demand for a Cooperative Commission that will redefine the structure and policy of the Movement in Ceylon. In an age of planning, purposeful planning and cooperation-conscious participants alone can help to transform cooperative activity into a dynamic surge. Periodical external assessment by means of a Public Commission apart, there is need for a continuous internal review of the movement, say by the Cooperative Federation of Ceylon. So far as the North is concerned, this season of annual stock-taking is the time to address our minds to the task of working out a strategy of cooperative development for the region.

Any advance will be possible only if it covers all fronts. So it is a total strategy that has to be worked out. We may, however, illustrate what is meant by such a framework of cooperative development strategy by speaking of some of its components. With the threat of a world food famine even in our generation, the highest priority must be given to the problem of a hungry nation learning to feed itself, and every region becoming as self-sufficing as it can. An agricultural break-through will need the weight of the whole movement thrown in, not least its credit structure (as indicated in a relevant resolution). Secondly, the M.P.C.S. Unions of the region must be linked into a sizeable Wholesale Union if the meaning of consumers' cooperation is to be carried to the people. A resolution urges the cooperative export of tobacco and another the import of ayurvedic drugs. We should go further and say that the consumers movement would come into its own when, as elsewhere in the world, it handles export and import trade and courageously steps into the manufacture of consumer goods. The canning of local mangoes and fish are examples. In this connection, the new concept of *Intermediate Technology* should be explored as the likely answer to unemployment, under-employment and "tool-less employment" in a country where labour power and not capital is the main asset. A unified cooperative service and all its concomitants has also to be worked out. In the next place, the role of cooperative banking in furthering the development plan needs study; the request of the Vannerikulam Society for a mobile bank touches a small facet of the problem. Finally, a massive educational programme is called for both to illumine cooperative activity and the general life of the community; the Cooperative School (and the *Cooperator* too) has to play a significant part in this Education Extension Movement.

We dare say that it is a heavy task that we have placed before the leadership of the movement in the North, calling it to take the whole province of Cooperation for their immediate and imaginative purview.

FOCUS ON CREDIT SOCIETIES

We reproduce below the full text of the resolutions that will be moved at the NDCF's Annual Cooperative Conference to be held at the Jaffna Town Hall on November 23rd and 24th.

(1) Since Cooperative Credit Societies are not being supervised as effectively as before, many of them are not functioning properly. Therefore this Conference requests the Government to give the necessary funds from the Cooperative Fund to the District Unions to enable them to revive and supervise these Credit Societies effectively. Or in the alternative, the Government should make permanent arrangements to revive and supervise Credit Societies effectively.

NDCF.

(2) This Conference requests the CCD & RCS to take immediate steps to amend the Cooperative Ordinance to enable Cooperative Societies to undertake pawnbroking.

NDCF.

(3) As the Development Finance Corporation which is in charge of distributing the loans given by the World Bank for Industrial Development has said that aid and payment from this fund can be allotted only to Private Limited Companies which are already in the Development sector, it appears that Limited Liability Cooperative Societies and Unions have not been taken into consideration at all. Thus these societies are deprived of an opportunity to contribute to the development of the country. The Conference therefore requests the CCD & RCS to take steps to change the regulations so as to enable Cooperative Societies to get financial help and foreign exchange for development purposes.

Vali West MPCs Union.

(4) In order to eliminate the delays and difficulties caused to MPCs Unions in the North in obtaining and distributing consumer goods, this Conference requests the CCD & RCS to register immediately the Regional Consumers Union which was mooted two years ago in consultation with the CCD & RCS, enabling it to function early.

Pandaterruppu Parish MPCs Union.

(5) This Conference requests the Government to permit cooperative societies to export cigarette tobacco.

Jaffna Malayalam Tobacco Cooperative Sales Society.

(6) This Conference requests the Hon. Minister of Communications and Transport to give preferential treatment to Cooperative Societies that have applied for lorries and allot them the lorries first before allotments are made to the Private Sector.

Thenmaradchy MPCs Union.

(7) This Conference requests the Hon. Minister of Industries to make arrangements to supply cement to Coopera-

tive Societies at a lower rate than the price at which it is supplied to private traders, as was the earlier practice.

Thenmaradchy MPCs Union.

(8) This Conference requests the Government to celebrate International Cooperative Day on the same day it is celebrated in other parts of the world, and declare that day a public holiday so that the public of this country may also realise the importance of that day.

Erlalai South Coop Credit Society.

(9) This Conference while expressing its gratitude to the Government for having decided to appoint a commission to inquire into the Cooperative Movement and make a report, wishes to emphasise the inclusion of International Experts in the Commission as envisaged in its resolution of

last year and requests the Government to appoint the Commission before the end of this year.

Erlalai South Coop Credit Society

(10) This Conference requests the Minister of Food and Agriculture and the Food Control Department to send to the Northern Ports every month at least one ship carrying rice or flour.

Jaffna District Cooperative Harbour Services Union

(11) This Conference is of opinion that in order to develop the Fishing Industry, a book containing all relevant information about the Fishing Industry should be published by the Government and that Fishing should be included as a subject for study in schools.

(Continued on page 2)

Northern Division Coop Federation ANNUAL COOPERATIVE CONFERENCE 1967 PROGRAMME

Thursday, 23rd November, 1967

Morning Session

Chairman: R. RAJARATNAM, Esq.,

(President, Northern Division Cooperative Federation Ltd.)

9-30 a.m. Hoisting of the Cooperative Flag
Mudaliyar G. E. de Z. Siriwardena

9-35 " Prayer

9-40 " Cooperative Song

9-50 " Welcome Address by Chairman

10-00—11-00 a.m. Opening Address by Dr. S.K. Saxena
(Regional Officer, International Cooperative Alliance)11-00—11-15 " Address by Edmund Wijesuriya, Esq., M.P.
(President Cooperative Federation of Ceylon)

11-15—11-45 " Address by P. E. Weeraman, Esq., C.A.S.

11-45—12-15 p.m. Address by P. A. Silva, Esq., C.A.S.
(Commissioner of Cooperative Development & Registrar of Coop Societies)

12-15—12-30 " Vote of Thanks

12-30—2-00 " Lunch Interval

Afternoon Session

Chairman: VERNON ABEYSEKERA, Esq., C.A.S.
Govt. Agent, Jaffna District

2-00—2-15 p.m. Address by Chairman

2-15—2-30 " Address by W. B. C. Sen irat-Nandadeva, Esq.,
C.A.S.
(Deputy Commissioner of Coop Development)2-30—2-45 " Address by B. C. Perera, Esq., C.A.S.
(Govt. Agent, Vavuniya)2-45—3-00 " Address by D. Nesiiah, Esq., C.A.S.
(Govt. Agent, Mannar)

3-00—4-00 " Resolutions

Vote of Thanks

Friday, 24th November, 1967

Morning Session

Chairman: D. E. HETTIARACHCHI, Esq.,

(President, Galle Coop District Union)

9-30—9-35 a.m. Prayer

9-35—11-00 " Resolutions

11-00—11-30 " Interval

11-30 " Annual General Meeting of the Northern
Division Cooperative Federation Ltd.Northern Division Coop Federation,
Jaffna, 30-10-67.S. Candiab,
Hony. Secretary.

IN THIS ISSUE

A Browser's Diary

PAGE

S. H. P.

2

Jaffna's Economy and the
Coop Movement

4

R. Rajaratnam

The Cooperative Movement
in Ceylon

5

R. C. S. Cooke

A Browser's Diary

A MINISTER IS PIQUED

In a democracy based on the British model, a Minister is not expected to possess any expertise on the subject matter of his Ministry. An overall grasp of fundamentals enabling him to define objectives and targets, the ability to sense national needs and trends, assess and apportion resources are the Minister's peculiar province. Expert counsel is provided by departmental chiefs and to an increasing extent in the modern world, by specialists who have made a study of the various problems coming within the Ministry's ambit. The carrying out of day to day functions is the bureaucracy's task.

Ceylon like other countries recently emancipated from colonial tutelage, has a multiplicity of problems, all equally urgent, all demanding immediate solution. We simply have not had the time to evolve the requisite administrative skills, nor to throw up the expert personnel needed to grapple with our bewildering array of urgencies. We have not been able even to work out a scale of priorities for these calls on personnel and finance; and qualified manpower has been scared or harassed out of the country by vexatious and discriminatory policies followed by successive governments.

All this is conceded. But there is no excuse whatsoever for ill-informed stubbornness refusing to face facts. When the State appoints a Commission, it is presumed that the Commissioners are competent to offer wise counsel. Both the Needham Commission and the Gunawardene Commission made categorical recommendations in favour of establishing a Colombo campus of the University of Ceylon. The National Council of Higher Education—itsself a creation of the Irriyagolle regime—the Board of Regents of the University, the Association of University Teachers all gave him the same advice. But the Minister knew better. But what Mr. Irriyagolle did not know is that self-important amateurs who claim oracular authority are anachronisms in the world of today. The most distressing aspect of this imbroglio between the undergraduates and the Minister is the reason given by the Minister in Parliament for his obduracy. He would have redressed the grievances of the undergraduates if only they had gone to him in the proper manner. What is this proper manner, the absence of which has caused all this pother? Should these young people have gone with contrite hearts and assuming a suppliant posture, entreated the high and mighty personage to grant them an audience and thereafter craved of him the favour of granting parity of status to both the Peradeniya and its Colombo campuses?

It is probably natural even in this democratic age for persons who sit in the seats of the mighty—especially if they are new arrivals—to feel piqued if the *hoi polloi* do not show them proper respect. But sensible people conceal their pique

and if they are revengeful, bide their time. But Mr. Irriyagolle must make an issue of it and lay bare his wounded self-esteem and reveal to the world how unsure of himself he is.

FACTS

The Israeli-Arab war is not over. Nor is the controversy over the rights and wrongs of the conflict. One curious argument that is often trotted out by Israeli supporters provokes me by its naive illogicality. 'Israel is a fact and the sooner the Arabs recognise it, the better for all concerned': so runs the argument. I am against all wars and I have no doubt that the sooner the Arabs and Israel come to terms and the sooner the war in Vietnam comes to an end the better for all of us. But this argument from fact seems to me utter nonsense, especially when it comes from the mouths of religious persons who lay claim to high moral standards. Cobras and Tigers are facts; so are rabies and Parkinson's disease. I can't imagine these fact-philosophers bidding us be reconciled to the existence of cancer and syphilis, merely because they are facts. To recognise facts is not the same thing as approving of them or becoming reconciled to their continued existence.

People's China is a fact that no one who cares for his reputation for sanity dare deny. But America does not recognise her existence (diplomatically). Not even Lyndon Johnson will deny the physical presence of China. But since America has her own pet China in Taiwan (Formosa) she has no need to 'recognise' any other China—red or yellow. Thanks to American pressure, the United Nations too does not 'know' China.

Here are some more facts about Palestine's history: 1) When in Nov. 1957, the Balfour Declaration was made, Palestine had been Arab territory for over 1500 years and the Arabs were 91% of the population. Today the Jews are 2,08,900 and the Arabs 183,000 (1963 census). The rest of the Arab population are refugees in neighbouring Arab lands. 2) The Balfour Declaration while promising a National Home for the Jews contained this assurance to the Arabs: "it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of non-Jewish communities in Palestine."

Let us admit it. Even facts are not neutral. They may exist independently of our likes and dislikes. We often fail to see them if we don't like them. But we exaggerate their virtues or proportions if we like them. We may even see them when they are not there. Our predilections play havoc not only with our judgements; but with our vision and hearing too we pick and choose our facts. Our words too betray our vested interests. There is a Tamil saying which runs somewhat as follows: எனக்கு வந்தால் அழகுதேமல், உனக்கு வந்தால் கொள்ளிக் கரப்பன். Of course the 'facts' are identical.

—S. H. P.

Focus on Credit Societies

(Continued from page 1)

It requests the Government to appoint only those who are qualified in that subject (Fishing) for posts in the Department of Fisheries.

Erukulampiddy Beche de mer Cooperative Society

(12) This Conference reiterates its resolution that Crown Lands at Kerativu be allotted to the fishermen of Pungudutivu for colonization.

Pungudutivu Fishermen's Cooperative Credit Society

(13) As the granaries built in the North are not enough this Conference requests the Hon'ble Minister of Food and Agriculture and the Commissioner of Food to build more granaries in this area.

Jaffna District Coop Harbour Services Union

(14) As the gross weight including the gunnies are charged for by the C.W.E. even for commodities in short supply like chillies, coriander etc. the Cooperative Societies which distribute them are adversely affected. This Conference therefore requests that at least for such consumer goods the nett weight should be charged for excluding the gunnies.

Alvai South MPCS

(15) As the late Mr. V. Veerasingham M.B.E. had rendered invaluable service to the public and the Cooperative Movement as the President of the N.D.C.F. since its inception till his demise, as the first president of the Cooperative Federation of Ceylon, as a director of the Jaffna Cooperative Provincial Bank for several years and as a Member of Parliament, this Conference requests that his name be included in the list of National Heroes.

Alambil Semmalai MPCS

(16) This Conference requests the Government to establish a granary at Uyilankulam

Suriya-Kaddaikadu MPCS

(17) This Conference requests the Fisheries Corporation to establish a market for the sale of fish on a site adjacent to the shores of Nagerkovil North and arrange for the purchase of fish direct by the Corporation in the Kudathanai area to prevent the exploitation of the fishermen by private traders.

Kudathanai Murugapiran Fishermen's Coop Society

(18) This Conference requests the Hon'ble Minister of Food and Agriculture to get the paddy purchased under the G.P. Scheme milled by the Unions in the respective areas and issued to the people of the area under the ration scheme.

NDCF

(19) The Government has not advanced any loans to the six Fishermen's Cooperative Societies established in the Mannar District seven years ago. In order to rehabilitate these Societies, this Conference requests the Government to give them loan facilities.

Nasir Fishermen's Coop Produce and Sales Society Erukulampiddy

(20) This Conference requests the Government to get the roads in agricultural areas repaired and maintained properly in order to stimulate food production.

Parappankandal MPCS Uyilankulam

(21) This Conference once again requests Government

Departments and Local Bodies to give their contracts to the Vali North Labour Cooperative Society and thus help those poor labourers to attain a higher standard of living.

Vali North Labour Cooperative Society

(22) As the members of the Vannerikulam MPCS are not able to get back to their homes the same day after cashing their cheques at the Paranthan Branch of the J.C.P.B. and have to stay at Kilinochchi for a day, they are put to great hardship and expense. This Conference requests the J.C.P.B. to make arrangements for a mobile Bank to visit Vannerikulam periodically to enable the members to cash their cheques without having to undergo all this hardship and expense.

Vannerikulam MPCS

(23) As the shores of Pungudutivu are full of rocks and large stones and as the fishermen are not able to take out their boats for fishing during ebb-tide, this Conference requests the Government to construct a canal to enable the boats to put out to sea during ebb-tide.

St. Francis Xavier Fishermen's Coop Society

(24) This Conference requests the Hon'ble Minister of Agriculture and Food to permit all cooperative societies which distribute rationed rice to purchase and sell local rice to meet the requirements of its members.

N.D.C.F.

(25) Whereas restrictions imposed on the import of minerals, metals and drugs are causing grave hardships to Indigenous Medical Practitioners in the preparation of medicines and medicated drugs, this Conference resolves that the necessary authority be given to the North Ceylon Indigenous Medical Practitioners' Cooperative Society to import and distribute these minerals, metals and drugs to registered Indigenous Medical Practitioners.

N.C.I.M.P.C.S. Ltd.

(26) In order to give new life to Credit Societies, this Conference resolves that the N.D.C.F. give financial assistance to the Credit Unions in the different areas and define the purposes for which the Credit Societies can give loans and the purposes for which the M.P.C.S. can give loans.

Moolai West Coop Credit Society

(27) This conference requests the Fisheries Corporation to take necessary steps to make available to the members of our society nylon nets, outboard motors and spare parts for them whenever they are needed.

Jayavel Fishing Coop Society, Polikandy

TRINCO NORTH MPCS

The Trincomalee North MP CS has paid 6% dividend to members and one month's salary as bonus to the staff for the two financial years 1965 and 1966.

The President of the society is Mr. M. K. Sangaradas.

Coop Agricultural Credit and Production

(Continued from our last Issue)

Incentives and Disincentives

Increase in agricultural production cannot come from following agriculture on the traditional plane. It will come only from larger investments in land of a more or less permanent nature like a new well, a pumping plant, levelling and bunding as well as of a current nature in the form of better seed, fertilizers, insecticides etc. Credit supplied has to be converted into expenditure on the above, if larger production is to materialise. The first condition to be satisfied in this connection is the willing response of the cultivator to undertake permanent improvements in the land and adopt more progressive and scientific methods of cultivation. It is obvious that permanent improvements will be thought of by a person only if he has a permanent interest in the land he cultivates. Land reform legislation has been passed in several States so as to do away with absentee land-lordism and bestow permanent transferable right to actual tillers of the soil. It is common knowledge that in several States the implementation of the legislation has been tardy with the result that absentee landlords have somehow managed to retain their hold on the lands which some others cultivate. In such a situation neither the

by C. D. DATEY

landlord nor the actual cultivator has perhaps any incentive to invest in land to bring about a permanent improvement, because neither of them is sure of reaping the benefits of the improvement. What is true of permanent improvement is also true to some extent of current investment in land in the form of fertilizers etc. A crop sharer is unlikely to apply large doses of fertilizers and spend more on his hired labour unless he is sure that a substantial portion of the increased production will accrue to him only. Apart from the question of tenure of the cultivator on the land he cultivates, one has to consider the effect of prices on his willingness to adopt improved practices. Increased agricultural production must result in increased benefits not only to the nation but also to the individual if the cultivator is to be induced to adopt improved practices and methods of cultivation. If the prices of agricultural produce are such as to only just compensate the cultivator for his extra outlay on better seed, fertilizers and insecticides, the nation will no doubt reap the benefits of extra production, but it is unlikely that the cultivator will increase any extra outlay, because that will not bring in any extra income to him. The price policy must be such as to ensure substantial benefits to the cultivator, if he is to be induced to undertake permanent improvements in land and incur extra expenditure in inputs.

Response from Agriculturists

The presence of adequate incentives to the cultivator is (Continued on page 7)

As I See It

by Jay

PROGRESS?

The theory of evolution has become so much a part of our thinking today that we tend to feel quite superior to the past. We unconsciously assume that we and ours are the flawless end-products of a process stretching over millions and millions of years. Now before someone gets me wrong, let me say straightaway that I have no objections, scientifically speaking, to the theory of evolution. It is perhaps the only valid explanation of a process (opinions still differ about the way in which evolution occurs) by which living things "have developed, and are still developing, by gradual continuous changes from earlier forms". Most scientists have no doubts whatsoever that all living things, including man, are lineal descendants of things alive 500 million years ago, and ultimately of primordial protoplasmic matter. But a theory which is valid in one field need not necessarily be relevant to other fields. It is precisely this extension of the evolutionary theory to other spheres that should be fought. Evolutionary assumptions make one think in terms of uninterrupted linear progression in all spheres. True enough, there has been tremendous progress in certain fields but haven't there been corresponding losses to more than offset this? I'm thinking particularly of literature and art. Can anyone deny that, for instance, after Shakespeare there has been a terrible decline in the field of English drama? In his famous essay *Why Exhibit Works of Art?* Ananda Coomaraswamy argues that the "art of the American Indian sand-painting is superior in kind to any painting that has been done in Europe or white America within the last several centuries". Correcting the general impression that modern abstract art is in some way like and related to or even 'inspired' by the formality of primitive art, he states that the likeness is altogether superficial and goes on to say that the 'modern abstractionist forgets that the Neolithic formalist was not an interior decorator but a metaphysical man who saw life whole and had to live by his wits; one who did not, as we seek to, live by bread alone, for as the anthropologists assure us, primitive cultures provided for the needs of the soul and the body at one and the same time. The Museum exhibition should amount to an exhortation to return to these savage levels of culture. A natural effect of the Museum exhibition will be to lead the public to inquire why it is that 'objects of museum quality' are to be found only in Museums and are not in daily use and readily obtainable. For the Museum objects, on the whole, were not originally 'treasures' made to be seen in glass cases, but rather common objects of the market place that could have been bought and used by anyone. What underlies the deterioration in the quality of our environment?" (italics mine). Ananda Coomaraswamy even goes so far as to assert that one of the "functions of a well organised Museum exhibition should be to deflate the illusion of progress" (again italics

mine).

All this might sound like a hopeless nostalgia for the past but in the sphere of art and culture, there's certainly no continuous upward curve but rather the opposite. In fact there's some point in the statement which Coomaraswamy quotes: "From the Stone Age until now, what a decline!" And Coomaraswamy glosses 'He meant, of course, a decline in intellectuality, not in comfort'.

What is it that has led to this shrinkage? Decline of individual genius is only part of the answer. There's more to it than that; and what that is, is suggested in a brilliant essay by Philip Wheelwright. He suggests that it is the loss of the mythic consciousness ('a haunting awareness of transcendental forces peering through the cracks of the visible universe') which has brought us to this impasse: "the poet of today is profoundly inhibited by the dearth of shared consciousness of myth". Wheelwright refers only to the poet but I suppose what he says is true of all artists today. Pointing out that instead of myth, today we have only ideology ('a sort of parvenu myth') he says 'myths are the expression of a community mind which has enjoyed long natural growth so that the sense of togetherness becomes patterned and semantically significant. A patterned sense of togetherness develops its proper rhythms in ceremony and prayer, dance and song; the larger rhythms of community life project themselves as a sense of enveloping Mystery. In cultures where the mythico-religious consciousness has developed freely, this sense of mystery tinges all cognition... the consciousness which arises from group-life and group-memories is the original matrix of individual consciousness; when the consciousness of individuals separates itself too utterly from the sustaining warmth of the common myth consciousness, the dissociated consciousness becomes in time unorientated and sterile, fit for neither great poetry nor great wisdom nor great deeds'.

Now that Science has lit up the nooks and corners of the universe, mystery has been banished; since "science and myth are basically incommensurate ways of experiencing", every dazzling scientific advance will inevitably lead to a further shrinking of our mythic consciousness. No wonder our artists today are forced to indulge in weird private symbolisms.

'HAND BACK MANAGEMENT'

Hand back the management of the Batticaloa Cooperative Bank to the Cooperative Societies.

This is the gist of a resolution passed unanimously at the annual general meeting of the Akkaraipattu MPCs Union. The mover was Mr. S. Tharumalingam and the seconder Janab M. A. S. Ahmed.

Forwarding this resolution to the Commissioner of Cooperative Development, the President of the Union states that it is a 'negation of the princi-

New J. P. Feted

Faithful, honest service will always have its own reward declared Mr. I. P. Thuraiatnam, Principal Emeritus, thanking the Union College Staff Guild which held a Garden Party to felicitate him on his being appointed a Justice of the Peace. Mr. Thuraiatnam spoke feelingly of his stay at Union College and of those who had made his stay there fruitful by their cooperation and sympathetic understanding of his problems.

Mr. V. Nagarathnam, the President of the Guild referred to the contribution Mr. Thuraiatnam had made to education in general and to Union College in particular.

Quoting the proverb 'The road is better than the inn', Mr. C. E. Rajasingham, the Vice-Principal, said that Mr. Thuraiatnam had preferred the rough road to Tellippalai to the cosy atmosphere of the Jaffna College 'Inn' which at that time provided for teachers a cosiness and security in the educational world which no other 'Inn' could provide.

Mr. R. Sivanesan, Miss T. Appacuddy and the Principal Mr. K. Krishnapillai, also congratulated Mr. Thuraiatnam on the honour that had been conferred on him.

Mr. C. Rajasoundaram, Secretary, proposed the vote of thanks.

'Cut Down Production Costs'

Begin exploring ways of cutting down your production costs.

This was the advice given by Mr. P. Coomaraswamy ACC D, Jaffna West to the members of the Neervelly Kama-chiambal Cooperative Industrial Society. The occasion was the 17th Annual General Meeting of the Society. Mr. Coomaraswamy went on to say that the Society had gained a good name outside and they should strive to maintain their reputation. He also suggested that a Salaries Equalisation Fund be set up.

Mr. T. K. Rajasekeran, Vice-President NDCF suggested that the Society distribute its raw materials not only to members but also to other workers and buy up the finished products turned out by them.

The following were elected to the Managing Committee: Messrs. K. Rasaratnam, N. Thuraiwami, K. Kanapathipillai, M. Nalliah, T. Selvarasa, K. Kanagasundaram and A. Kandaswamy.

The Statement of Accounts shows that the Society has made a net profit of Rs. 18,110/98 cts. during 1965 and 1966.

Mr. K. Rajaratnam presided and Mr. K. Vallipuram proposed the vote of thanks.

Underlying a democratic and Cooperative way of life to allow the affairs of the Bank to be in the hands of persons appointed by the Government'. He has urged the CCD to hand back the management of the Bank to the people as early as possible.

LETTER TO THE EDITOR

RAPE OF THE ROCK

Sir,—The rape of the Sigiriya frescoes which has so shocked the artistic world and rightly received world wide notice reminds me of two interesting references I came across to frescoes in general and the Sigiriya frescoes in particular, some time back, which I think will interest your readers.

In one of those references Rhys Davids has observed that the Sigiriya frescoes were drawn at the time when the terrace was built by Kasyapa, referred to by a writer as a "king in prospect, a regicide in intent, and a parricide in fact", and, after whose death the fortress had been abandoned and has ever since been regarded with superstition and dread.

He has left the following record of an interview with a painter which is of interest. "I went to a vihare to copy some old inscriptions on the granite boulders surrounding it and finding a man engaged in repainting the image and walls, I inquired from him how the frescoing was done. He informed me that the painter first spreads makul, a kind of very hard white plaster, over the wall or image and then with a brush made of mettuttiri or itana grass lays on the paint mixed with a gum made from the diwul tree. No previous drawing is made, at least, not on the image or wall, and if the painter makes a mistake, he covers it over with the plaster and begins again.

It is curious to notice that the painter used no green, and I tried in vain to detect green on the Sigiri frescoes and there is no separate word for green in the Sinhalese Language."

Rhys Davids had advocated the copying of some of the best frescoes and quotes Tennant as saying that the Sinhalese were the first inventors of oil painting.

The second reference to frescoes is to the Sigiriya frescoes in particular. This is by Murray, who actually made a tracing of the frescoes at the request of Sir William Gregory in June 1889. The importance of these copies are appreciated today, as they represent the only record of the frescoes that have been ravaged by paint and chisel and serves as the only means of checking the extent of damage if any and how faithful the restoration is to the original and his record from which the extract is quoted below, is just as or even more valuable as it gives details which may never again see the light of day when the restoration is complete and may not be quite obvious in the facsimile copies or even pass unnoticed in same, were it not for these references:

"The erection of the staging was by no means an easy matter and the difficulties connected with the work were made greater by the absolute refusal of the resident chiefs and the local population to have anything to do with the disturbance of a rock chamber which they believed to be inhabited and protected by 'Yakkhos'.....I was obliged to fall back upon the services of three Tamil stone cutters

from South India who did their work excellently and to whom my success in reaching what had hitherto been considered an inaccessible point has been mainly due.....

The copies are not mere sketches but facsimiles made by means of tracing paper. The work of copying took me from sunrise to sunset every day for a week...it was only possible to copy then lying at full length on my back close to the vaulted roof.....

They (the frescoes) represent thirteen female figures in all, but no doubt many more existed as traces of them are to be seen partly obliterated..... They are arranged either singly or in sets of two, each couple representing mistress and maid, the latter being of darker hue and in the act of offering the sacred lotus flower on a tray to her mistress. The maid in each case wears a jacket exactly similar to that used by Tamil girls of the present day. The ladies are bedecked with jewels but the bosom is left uncovered. The jewellery is of a pattern now usually worn by Tamils, from the circular earrings to the "Tali", the equivalent to our wedding ring, worn in a circlet round the neck.

One remarkable fact, however, that at once catches the eye, is the grotesque proportion of the hands, to which have been added in almost every case an extra finger. On one of the figures that of an attendant, the position of the hand appears to have been changed, the artist having left his original intention in outline. Another noticeable point is that only one of the thirteen women wears a ring.

In some portions of the roof that are more exposed to the elements the plaster has fallen away, affording a fair indication of the method by which it was attached to the rock... It is curious that green predominates a colour rarely, if ever, used by native artists in these days.

My operations during the week were watched from below by an interested crowd... Finding two days pass without a mishapa "korale" or subordinate chief inquired whether I could protect him if he ascended. He was greatly delighted with his visit to the demon haunted chamber and soon spread the news of what he had seen.....

I was myself not sorry when my week's work was completed, my last act being to cement into the wall a bottle, hermetically sealed, containing a newspaper, a few coins, and the names of friends who had visited me in the chamber to be discovered by the archaeologists of some future era."

Before I conclude I must point out what appears to be a contradiction which may possibly be accounted for by a historian or archaeologist.

Rhys Davids as pointed out by me earlier in this article has stated "I tried in vain to detect green on the Sigiri frescoes" but Murray has stated in the reference quoted above by me "It is curious that green predominates, a colour rarely, if ever, used by native artists."

Yours faithfully,
J. R. SINNATHAMBY.

29-4-67

The Economy of Jaffna and the Cooperative Movement

The economy of not only the Jaffna Peninsula but also that of the entire Northern Province is today intimately interwoven with the cooperative movement. In the field of distribution, and now increasingly in the sphere of production also, the cooperative movement has begun to assume a dominant role. Cooperative banking and cooperative credit, as distinctly different from commercial banking and credit, contribute far more than many imagine towards financing all forms of economic activity in the North. It would be also pertinent to point out that not only in the Northern Province but throughout the Eastern Province also the cooperative movement has taken firm root in the same manner as it has begun to influence the economic progress of many other parts of the island.

It would be useful at this juncture to recall how the cooperative movement had come to Jaffna and the North. Although two cooperative credit societies had been established about the year 1906, one at Dumbura near Kandy and the other in the village of Telijawila in the vicinity of Matara, it was only in 1910 that a commission was appointed under the Chairmanship of H. L. Crawford C.C.S. to examine the possibilities of creating credit societies on cooperative lines. On the basis of the recommendations of this Commission, a credit

societies which had sprung up in all parts of the peninsula. As early as 1929 *The Jaffna Cooperative Provincial Bank Ltd.* was established to finance cooperative societies. It is well to remember that cooperative credit differs from commercial credit primarily in the fact that cooperative credit is extended to peasant cultivators and other producers who have nothing else but their honesty and labour power to offer as security. In underdeveloped areas, where capital is scarce, the only way in which the ordinary peasants and producers can be safeguarded from exploitation is by the extension of cooperative credit which does not demand the customary security guarantees which commercial banks insist upon. *The Jaffna Cooperative Provincial Bank Ltd.* is the oldest cooperative bank in Ceylon and today it has eight branches in the peninsula. Its share capital stands at Rs. 191,595 and its reserves and other funds amount to Rs. 616,134. Fixed deposits total Rs. 2,336,898, savings deposits stand at Rs. 1,624,710; whilst current deposits amount to Rs. 2,313,355. The investments the Bank has made in Government bonds are no less than Rs. 3,000,000, and the sum it has given out as loans to cooperative institutions are in the region of Rs. 7,480,975. This will give a small idea of the extent cooperative finance plays in the economic life of Jaffna and the North.

by **R. RAJARATNAM**

President, Northern Division Co-operative Federation.

Societies Ordinance was formulated in 1911 and was made law in the same year. Under this new ordinance, the first credit society which was formed was the Wellaboda Patha Credit Society in 1912.

Credit Societies

In Jaffna, the first of such credit societies were registered in 1915; one was the American Mission Society at Tellipalai and the other being the Karaveddy Cooperative Credit Society. It was really after 1921 when the Credit Societies Ordinance was amended that the cooperative movement began to get under way. The amended ordinance made provision for the registration of other types of cooperative societies including secondary societies. At the same time, the Director of Agriculture was entrusted with the task of discharging the functions as Registrar of Cooperative Societies whereas earlier the Registrar General had done this among his multifarious duties. In 1926, a further step was taken when a Joint Registrar of Cooperative Societies was appointed under the Department of Agriculture. But, it was only in the year 1931, when the Donoughmore Constitution became operative that the Cooperative Movement found its feet with a separate Cooperative Department to look after the affairs of cooperation and cooperative development.

In the 1920s and 1930s the cooperative movement in Jaffna began to gather momentum mainly through the credit

Expansion

In the twenties and the thirties it was the credit aspect of the cooperative movement that had developed steadily. But, when the second world war entered the more decisive phase with the entry of Japan into the war and the consequent bombing of Ceylon took place the cooperative movement in Jaffna, as in other parts of the Island, began to extend its scope first to the field of distribution and then to actual production and marketing of the commodities so produced. The impact of the war in the Far East and the dislocation in the normal economic life of the country gave rise to the *Cooperative Consumer movement* primarily to distribute in an equitable way essential goods which were in short supply. Shortly after this, when the Government was anxious to increase food production at all levels, it was found that the subsidies, fertilisers and the like which were intended to assist cultivators did not reach them through the existing administrative channels. At this juncture, it was the cooperative movement which rose to the occasion. In this contingency the *Cooperative Agricultural Produce and Sales Societies Ltd.* (CAPS societies) emerged to give agricultural production and marketing a new cooperative orientation. In Jaffna and in the North the CAPS societies have done a great deal not only to promote agricultural production but also to ensure that the producer got a fair price for his pro-

duce. The latest phase of cooperative development emerged with the establishing of Multi-purpose Cooperative Societies in 1957 with the objective of having a single cooperative centre in each village unit for the organisation of all forms of economic activity which impinged on the lives of the inhabitants.

In a short article of this nature, it would not be possible to trace even in brief outline the magnitude of the work which is being done by the cooperative movement in Jaffna to sustain and promote economic progress in Jaffna and in the Northern area. But a reference to some of the more important societies will give an indication of the impetus which the cooperative movement has given to the economy of Jaffna. It is relevant to point out at this juncture that the *NORTHERN DIVISION CO-OPERATIVE FEDERATION (NDCF)*, started 30 years ago, was the first of its kind in the island and about 200 cooperatives of various types scattered throughout the Northern Province are today affiliated to the Federation. *The All Ceylon Cooperative Federation*, to which the NDCF is now affiliated, came into existence at a much later date. The strength and vitality of the cooperative movement can be gauged by the fact that the NDCF is an active and dynamic body which not only publishes cooperative newspapers and periodicals regularly but also assists its various affiliated societies to function as efficiently as possible. Among the many services offered by the NDCF are trained itinerant book-keepers to assist societies particularly in remote rural areas, to maintain their books and ledgers, and the holding of seminars to impart cooperative education to cooperators.

A Pioneer Society

One of the pioneer societies in the field of production and distribution was *The Malaya-lam Tobacco Cooperative Society Ltd.*, which was established in 1934. Though the work of this Society has become greatly curtailed after India imposed a ban on the tobacco from Jaffna, the membership stands at 2,611. Its capital is Rs. 82,154-28 and its reserves and other funds amount to Rs. 380,228-13. The total earnings of this Society was in the region of Rs. 17,742,742-0, and the entirety of it was in the form of foreign exchange. It is unfortunate that the two thousand odd families which had sustained themselves through the functioning of this society and its exports to India are today adversely affected by the Indian ban which has become interlocked with the beedi trade.

It is very difficult to single out even a few cooperative societies to show the extent to which the movement has penetrated into the daily lives of the common people of Jaffna, but the following will give some idea of the depth and scope of the movement: the *Islands Motor Boat Cooperative Society*, the *Moolai Cooperative Hospital Society*, the *Jaffna Cooperative Textile Societies Union*, the *Jaffna District Cooperative Dairy Union*,

etc., etc. The annual turnover of each of these societies runs into significantly large amounts.

But even the briefest account of the cooperative movement in the North is not complete without a reference to the *Northern Division Agricultural Producers Cooperative Societies Union (NDAPC Union Ltd.)*. This Union was established in 1942 with 4 members and its membership now stands at 165. The functions of this Society are as follows:

- To coordinate and facilitate the marketing of Agricultural Produce of member societies.
- Functioning as agent of the CAS under the GPS.
- Distribution of seed material.
- Distribution of packing material.
- Distribution of Agricultural implements and Insecticides.
- Distribution of Fertilizer.
- Distribution of Irrigation Pumps and Sprayers.

Year	Onions Cwts.	Chillies Cwts.	Paddy Bushels	Potatoes Cwts.	B. Onions Cwts.
1958	218,842	—	—	—	—
1959	161,763	—	—	—	—
1960	157,413	—	—	—	—
1961	121,560	347	129,175	—	—
1962	219,918	434	86,067	—	—
1963	177,595	3	63,898	—	—
1964	185,484	1271	35,612	50	2
1965	305,785	1527	—	33	234
1966	133,000	2366	10,025	3348	—

Positive Contribution

It will thus be seen that the cooperative movement has entered the lives of ordinary cultivators and producers in the Jaffna and Northern area in a most significant manner. And it is not too much to assert that the future of the economic well being of the people in this region depends very largely on the cooperative movement.

There are critics who often see no good in the cooperative movement. Whilst admittedly

(h) Milling of paddy.

(i) Imparting knowledge on improved methods of Agriculture.

The NDAPC Union handles the production and sale of onions, chillies and to a lesser extent paddy. It also handles other produce like tomatoes, and in 1965 it marketed 252,899 lbs. (in 1964 it was 230,328 lbs.). The Union has encouraged new industries ancillary to its main products. For instance, in the past, the Union had imported packing material from India to the tune of Rs. 5 lakhs a year in the form of *koodus*. From last year (1-65), the entire quantity of such packing material was made in the Jaffna area particularly in the small islands. The union has now set up a hulling plant at Chunnakam and it is expected to go into production soon with a capacity of 2 lakhs bushels per year.

For the season ended January 1966, the NDAPC Union had handled agricultural products as set out below.

there are a few black sheep who have earned the movement a bad name, it is necessary to view the whole matter in the correct perspective to realise that the positive contribution made by the cooperative movement to the economy of Jaffna has been so great that the malpractices of a few cannot stem the tide of the tremendous good which the movement has done and will continue to do.

(Reprinted from the *Cooperator* of September 15, 1966).

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases, Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

Jaffna Co-operative Textile Societies Union,

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Cooperative Establishment in the North,

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilmanstores & Ceramics and all goods distributed by the

COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address:

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at:

15/1, Power House Road, Jaffna.

THE COOPERATIVE MOVEMENT IN CEYLON

The Cooperative Movement in Ceylon is 56 years old. In 1911, legal status was given to cooperative societies by enacting a special law.

Ceylon has perhaps the most diversified movement in the world. Her societies comprise some 77 distinct types of activities, most of which are now embraced by the Multipurpose Societies. They include the Cooperative Federal Bank, which is now part of the People's Bank (a full fledged Commercial Bank under the Ceylon Monetary Act), District Cooperative Bank, thrift and credit societies, consumers, milk, fish, agricultural production and sale, Multipurpose Societies, land-settlement societies, hospitals, dispensaries, tea and rubber small holders, coconut and paddy mills, rubber factories, arrack and citronella distilleries, motor boat and bus transport societies, handloom textiles, needleworkers, carpentry, mat and basket weaving, pottery, brick tiles, housing, builders, better living, better farming, printing and publishing, and unions under different categories with an All-Ceylon Cooperative Federation as the Apex Institution of all these societies.

Ceylon being an agricultural country, the movement was predominantly rural during the first three decades 1911-1941. Attention was devoted to agricultural credit and thrift societies as the peasants were in the clutches of professional money lenders, traders, middle-men and rich landed-proprietors. A practice, perhaps not peculiar only to Ceylon, of levying 1% on every 10 each day for minor trade loans actually worked out to the astounding rate of 3.650%.

Slow But Steady

The progress of the movement up to 1941 was rather slow but steady because societies were registered only after the Registrar of Cooperative Societies and his assistants were satisfied that the members have understood the elementary principles of cooperation.

Then in 1941 the entry of Japan into the Second World War with its drastic disturbances to her food supplies, gave the Ceylon Cooperative Movement the opportunity of a century, and the next decade was pre-eminently the hey-day of the Consumer's Store. The acute need for equitable distribution of the very little that came her way in a "ship to month" existence was served by the Consumers Stores Societies. Hence, the Government introduced a rationing scheme for the distribution of essential commodities. These Consumer Stores Societies became the Authorized Distributors and the ration books of nearly 2/3 the population were attached to these societies. Thus during this period of emergency the Consumer Store Societies increased to 5,812 by 1944 and outnumbered the Thrift and Credit Societies by 3,627. The percentage of the consumer cooperatives rose up to 63% of the total number of cooperatives whereas the Credit Cooperatives started originally were only 35%. As mentioned above, as the cooperatives were found to be a suitable instrument to help the people and the Government solve

their economic ills, in 1951 with the growing population pressing up the Government, food production necessarily took precedence over food distribution and special attention was devoted to the organization of Agricultural Credit, Production and Sale Societies. These were introduced in 1948 soon after the war and increased rapidly catering to the multipurpose activities of the farmers, but even then the consumer stores were not merged in at this stage.

This newly designed type of Cooperative Society was the outcome of a link up scheme of single purpose societies which was in an experimental stage in one District of Ceylon where there was a network of Thrift and Credit Societies, Store Societies and Sale Societies in the same set of villages. The procedure was that a member borrowed money for cultivation from the Credit Society, bought his consumer goods from the Store Society through an arrangement of credit with the local credit society and he sold his produce through the local Sale Society which undertook to settle his dues to the Credit and Store Societies when the members' agriculture produce was sold and money realised. This was complicated, slow and tedious. Hence, the functions of Credit-Production Sale were combined into one society called the

agricultural products which have helped to establish an assured market for their produce and thereby food production is on the increase.

New Era

As the Biblical saying goes, "Sabbath was made for man and not man for the Sabbath", and as the people were getting conscious of the movement more and more, they were getting convinced that a Cooperative Society can do all things necessary to improve the economic conditions of the members. Hence, the present stage of a new era of Cooperative Development was introduced by the Government in 1957 which roped in the several functions of specialized cooperatives into one society called the Multipurpose Cooperative Society with the slogan—*one society for one village*. The Government policy of deliberately forming multipurpose societies to keep pace with the developing trends of the movement has been welcome.

However, single purpose societies of unique usefulness are still carrying on their activities unhampered and the rural credit societies of unlimited liability continue to exist wherever the small and simple people prefer to stick to them and they are not precluded from joining the Multipurpose Cooperatives which are of limited liability.

By

R. C. S. COOKE
Retd. S. A. C.

Agricultural Production and Sale Society, and the Government took an active part through the Cooperative Department in the formation of this type of society and established a Food Production Department which is now called the Department of Agrarian Services. This department assisted these societies and their unions in obtaining seeds and fertilizers at concessional rates and provided a large amount of Government Capital through the local District Cooperative Banks at rates less than the normal prevailing rates of interest in the Banks. The Government also introduced a Guaranteed Price Scheme to step up production.

This was done as experience has clearly showed that the pioneer credit society, (however much it served an immediate need with cheap and easy credit facilities) had failed to provide for the full requirements of the primary producer in that he was left to the mercies of middlemen for marketing his agricultural produce. The 40 year old credit society movement could supply but his bare supplementary costs, and so rural indebtedness nevertheless persisted on an appreciable scale.

The By-Law Limit of a period of 12 months in the credit societies precluded a considerable volume of financing which obviously postulated medium and long term loans. The natural consequence was that the Government introduced a scheme of Guaranteed Prices through the Marketing Department for certain agricultural produce such as paddy (rice) kurakkan, maize, chillies, onions and a number of other

The new policy was adopted as the Government was not satisfied with the slow progress of the cooperative movement in its original form, and it was based on political as well as on economic considerations. There has been amalgamation of existing societies usually consumers' supply and marketing in the same village. It has undoubtedly produced stronger cooperatives under skilled management and stricter control, and it is intended to lead on to a system of "village management". Under the Paddy Lands Act there are cultivation committees in almost all villages which cultivate under irrigation schemes where the absentee landlord has to abide by the decisions of this committee regarding the rents and the renewal of leases and allocating lands to new tenants.

These societies have combined credit, marketing, processing milk and other produce, supply, consumer stores, labour contracts to construct roads, building houses, transport, providing agricultural services and even dispensaries. This has produced greater volumes of business and consequently the trading margin is large enough for the employment of competent managers at attractive salaries which did not exist before the introduction of the multipurpose activities which keeps the society and its staff fully occupied throughout the year and not function seasonally. Besides, there is another illustration of how a MPCS can use its capital more economically than can the single purpose society. Vehicles and buildings may, for instance, be used for differ-

ent purposes at different times of the year, or the lorry which takes members' produce to the railway station may bring back stock-in-trade for the Cooperative Store. It is also often said that members prefer to do all their business in one place. A member brings his paddy in his cart, sells it and pays his loan and also buys his household requirements and takes them home in the same cart especially when he comes from his farm a few miles away and does not want to waste his time.

However, special societies for fishing, weaving and other small industries have their own separate societies with separate unions.

Not Genuinely Spontaneous

Thus far there is a steady progress but the cooperative merit of the movement is not of that genuine spontaneous movement of the people, by the people, for the people because cooperative organizations are utilized by the government departments as agents

for translating their respective development programs into action. As most of the financing is done out of government funds, the Department of the Registrar of Cooperative Societies, which is an organization of the State, arrogates unto itself the privilege of interfering in the management of the affairs of Cooperative Societies and Unions. However, the Cooperative Movement assumes an increasingly important role particularly in view of the contributions it can make towards the country's economic development. Even in economic development, the development of agriculture is of utmost importance. It is reported that out of the 5,000 odd Multipurpose Cooperative Societies nearly 40% are economically so weak to render themselves incapable of undertaking any development activity. Therefore, steps are being taken to consolidate and amalgamate the existing weak primary Multipurpose Cooperative Societies so as to form economically viable units capable of rendering efficient service.

STATISTICS AS ON SEPTEMBER 30, 1965

Type of Society	No of Societies	No. of Members
REGISTERED SOCIETIES		
A. Primary Societies		
1. Multi-Purpose	5,053	869,443
2. Industrial	1,101	58,730
3. Credit Unlimited	3,671	131,092
4. Credit Limited	248	31,693
5. Thrift	375	65,413
6. Stores	755	214,269
7. Agricultural Production and Sale	135	29,680
8. Coconut Production & Sale	18	4,570
9. Tea Production and Sale	23	4,179
10. Rubber Production and Sale	4	261
11. Tobacco Production and Sale	85	9,898
12. Dairy	31	1,447
13. Other Agricultural	291	6,703
14. Fishermen's	263	6,771
15. Labour	180	10,484
16. School	2,009	327,954
17. Other Primary	188	29,285
Total Primary Societies	14,432	1,801,872
B. Secondary Societies		
1. Provincial or District Banks	7	3,492
2. Multi-Purpose Unions	117	4,291
3. Industrial Unions	33	4,487
4. Agricultural Unions	19	911
5. Fish Sales Unions	2	69
6. District Unions	23	7,582
7. Credit Unions	71	1,485
Total Secondary Societies	272	22,317
C. Apex Institution Cooperative Federation of Ceylon		
	1	24
GRAND TOTAL	14,705	1,824,213

Besides the above total of 14,705 Registered Societies, there are several recognized cooperative school supply societies and weaving societies where members are under the age of 18. The Cooperative Department provides them assistance in the education of the members in Cooperative Principles, Supervision and Audit.

Finally, I wish to give you a brief background of the movement which is sponsored by the Cooperative Department of the Ceylon Government to assist in the development of the cooperatives. The head of this Department is the Commissioner for Cooperative Development, who is the guide, friend and philosopher of the movement. He is a senior member of the special grade of

the Administrative Service, generally one with experience in Cooperative Development. He is also the Registrar of Cooperative Societies empowered with the statutory duties of registration, audit and supervision, arbitrations and liquidations under the Cooperative Law. He has a large staff to whom he has delegated some of his duties. Along with him is the Cooperative Federation of Ceylon which is the Apex Institution of the unofficial co-operators. It is proposed to gradually transfer certain functions of the Registrar to this Federation such as:

Cooperative Education
Training Employees of Co-operators

(Continued on page 7)

Cooperative Trade in South-East Asia

(Continued from last issue)

CO-PRODUCT, the Bangkok Farm Product Marketing Society, agreed to supply UNICOOP-JAPAN with 30,000 tons of maize in 1965-66 and later to supply 50,000 tons in 1966-67. A notable feature of this agreement was that the Japanese agricultural cooperatives agreed to provide technical assistance to Thai cooperators in the production of maize.

Though the report gives relatively few examples of trade between cooperatives, it gives many of successful exporting and importing by cooperatives, though sometimes on a relatively small scale. It makes many specific suggestions about possible markets and sources of supply and includes an appendix on trading trends and opportunities, dealing on a product basis with those commodities in which cooperatives are most likely to be interested.

Mention should also be made of the substantial trade between the ICPC and some agricultural cooperatives in the region. The question many cooperators are asking themselves is whether it is yet possible to form other international cooperative trading organisations along the lines pioneered by the ICPC.

Cooperative Performance

If cooperative societies in South-East Asia are to achieve a significant increase in their share of international trade, the basic need is for societies and their members to improve their own performance. If agricultural and handicraft cooperatives are to export more, their standards must be improved so that their products are more competitive; and if consumers' and agricultural societies are to import more directly, they must operate on a sufficient scale and with sufficient skill.

The Eisenberg Report places much emphasis on managerial competence. One of the most important factors was for cooperatives to be able to operate on a sufficiently large scale; and, in some countries, this would mean the development of specialised cooperative trading agencies with commercial know-how and able to undertake market studies, and with adequate facilities for stock and quality control, bulk handling, transport, storage, training, etc. Much depends on the skill and experience of managers, on adequate grading and packing and on their ability to deliver the kind of products needed in export markets in adequate volume of the right quality and at the right price.

Private traders have been established for many years and buyers know that they are able to deliver what is required. In some trades, such as tea, coffee, copra and wool, they are dominant, and it is, perhaps, harder for cooperatives to break into markets where private traders are firmly established than it was for the latter to open them up in the first place.

Shipping Space

Much may depend on agreements about shipping space and on the possibility of arranging for shipping space to be utilised on a return journey.

As a general rule, processed products can be exported more readily than those in a raw state; and the expansion of cooperative trade internationally depends very much on the expansion of cooperative processing. It is important for cooperatives to be able to produce the right kinds of products. Fruits or fabrics for which there is a real demand in India or in Africa may be very different from those which can be sold readily in Europe or the USA, and this means that marketing cooperatives must help their members to produce the kind of products that are needed. The market for handicrafts of various kinds in the west is real but limited and export prospects might be better if production was switched to industrial components or consumer goods in which transport costs were low in relation to labour costs. Agricultural societies can supply their members with technical advice and market prospects as well as the seed, fertilisers and other material requirements.

But marketing cooperatives can do only a limited amount in supplying the products needed in export markets at the right price. Processing depends on capital being available, and the supply of produce depends on what farmer members are able to produce. Governments can make capital and credit available through cooperatives and, in developing countries, funds for cooperative development inevitably come mainly from government sources and their provision is a government rather than a cooperative decision. Land reform and irrigation programmes depend on governments, as do the provision of adequate roads or schools to combat illiteracy. Success in cooperative exporting depends on good management, but it also depends on the ability of the members of a cooperative to deliver produce of the right quality.

Responsibilities of Governments

Most governments in South-East Asia are favourably disposed towards cooperative development and have actively encouraged it in various ways. There is very little evidence of any discrimination against cooperatives as such, but the balance of payments difficulties in the region have quite often resulted in barriers and impediments to the expansion of cooperative trade across national frontiers. Imports and exports are frequently licensed and controlled, and quotas usually depend on past performance. This often puts cooperatives at a serious disadvantage, not because they are cooperatives but because they are not already established as exporters or importers. Restrictions may be such that the volume permitted is not sufficient to make it worth while for cooperatives to engage in such trade. The Eisenberg Report remarks that restrictions on the scale of operations are probably the most decisive factor in inhibiting the development of foreign trade by cooperatives.

In some countries, cooperatives enjoy limited export monopolies or import duty or tax

concessions. They have been used by governments in the distribution of goods in short supply, as in the distribution of aid from the USA under Public Law 480. They are used in the channelling of credit to producers, but in many countries, governments could make more use of them than they do.

There has been a significant expansion of state trading in many of the countries of South-East Asia and, in some countries, such as Burma and Cambodia, state trading organisations have a monopoly in foreign trade. In others, such as India and Pakistan, they operate on a large scale. It would be possible for governments to do more to make cooperatives agents for state trading organisations, importing on their behalf; or, on the other hand, for the state trading organisations to act on behalf of cooperatives.

It would also be possible for governments to provide for more cooperative representation on marketing boards, commissions, export promotion councils and other public agencies. In some countries, such as the Philippines, tax concessions to cooperatives are made conditional on their trading only with their members, a condition cooperatives sometimes find difficult to meet. In Japan, restrictions on trading by cooperatives have led both agricultural cooperatives and consumers' societies to form subsidiary companies to engage in foreign trade.

Help from the West

The Eisenberg Report insists that it is not possible for consumers' cooperatives in Europe to give much to help agricultural or industrial cooperatives in South-East Asia either with capital or by agreeing to buy from them, irrespective of whether their products are fully competitive in quality and price.

European consumers' societies already buy canned food, tea, coffee, rice, sugar and other commodities from cooperatives in South-East Asia but they do so strictly on the basis of the supplies being of a consistent quality and offered in sufficient volume at a competitive price. Most European cooperatives are facing stiff competition from private traders at home and cannot afford to buy from overseas cooperatives simply because they are cooperatives, any more than they can afford to stock only brands produced by their own wholesale societies to the exclusion of rival, heavily-advertised brands. Nor is it possible for consumers' cooperatives in Europe to provide cooperatives in South-East Asia with capital to any significant extent. After careful feasibility studies, a cooperative processing project in South-East Asia may prove to be economically sound, and a European consumers' society may be willing to buy a substantial part of the output of a proposed plant. But the consumers' society cannot be expected to put up a significant amount of capital however sound the project may be. The Capital resources of the cooperative movements of Europe are limited and are needed in Europe to enable them to

compete more effectively with the chains and the combines.

What European cooperatives can do is to provide information about market requirements or sources of supply and about foreign trade regulations, tariffs and general trading conditions; and to advise on handling, marketing, processing, finance, advertising, etc. But the most important way in which European cooperatives can help expand international cooperative trading in South-East Asia is by technical assistance in management training. Men with experience in international trade can be sent to the region to help cooperatives increase their exports or imports and to train local people, while trainees could be sent from countries of South-East Asia to Japan, Australia, New Zealand or Canada, or to other countries in which cooperatives are engaged in exporting on a substantial scale, or to the departments of wholesale societies in Europe concerned with imports.

The financial resources of cooperative banks, such as the International Cooperative Bank, are very limited but, here again, European cooperatives could provide valuable technical assistance. Before an approach is made for finance to any national government or international organisation, detailed feasibility studies demonstrating that projects are economically sound are essential. More assistance in preparing such studies would make it very much easier for cooperatives in South-East Asia to obtain finance from their own governments or from international organisations, such as the Asian Development Bank, the International Development Association and the World Bank.

Role of the I. C. A.

While the I.C.A. itself can-

not take part in trade negotiations on behalf of cooperative organisations, it can do a substantial amount of liaison and advisory work. The I. C. A. and its Regional Office in New Delhi will continue to collect and disseminate information about trading opportunities and keep in close touch with organisations, such as ECAFE, AARRO, FAO and ILO, and with international trade conferences of one kind or another. The new Trade Directory for South-East Asia and the Eisenberg Report itself will be of great value in facilitating contacts and trade between cooperatives, as will the I.C.A.'s close links with the Wholesale, Agricultural and other Committees.

The Eisenberg Report recommended that an officer for technical assistance and cooperative trade should be appointed at the Regional Office of the I.C.A. at New Delhi and that an Agricultural Subcommittee should be set up for the region. Both recommendations are to be implemented and should make a contribution to the expansion of cooperative trade.

The report declared, however, that it would be premature to attempt to establish a new international trading organisation for the time being. The immediate task was to expand and strengthen existing national cooperative organisations and, when they had gained more experience in international trade and its problems, it might then prove possible to establish a new international trading organisation which would be as successful as the ICPC. To postpone the formation of such an organisation for, perhaps, ten years was necessary to ensure that it was built upon strong foundations.

P. D.

I C A Journal

THE THENMARADCHY M. P. C. SS. UNION LTD.

'Phone : 896.

Kandy Road,
Chavakachcheri.

Visit our Hardware Section for your requirements of Building Materials.

We deal in :

ZAITON BRAND ROOFING TILES,
ELEPHANT BRAND ASBESTOS SHEETS,
HOUSEHOLD ARTICLES, TEXTILES, TRUCK
& CAR TYRES, LOTUS BICYCLE TYRES, ETC.

For Speedy Discharge and Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services
Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

The Cooperative Movement in Ceylon

(Continued from page 5)

Organizing of Seminars both locally and foreign

Audits of Cooperatives

Publicity and Propaganda

At present employees of the Cooperative Department and Employees of Cooperatives are trained by the Department for it is said that "the uninformed enthusiast is the most dangerous enemy to Cooperation". Under Education there is a program for member education. Most of this is done by local cooperative unions under the guidance of Cooperative Department officers. The member education is similar to certain adult education schemes in other countries. Besides the above there are special courses to unofficial co-operators who have the aptitude and are willing to give their spare time to act as group leaders to conduct member-education.

Financing of Cooperatives

The loan required by Cooperative Societies were met by the following:

(a) People's Bank

This had two branches:

(1) To finance Cooperatives.

This was the former Cooperative Federal Bank of Ceylon which was amalgamated with the People's Bank by special act of Parliament in 1961.

(2) A Commercial Bank of the Government.

(b) Cooperative District Banks

These were established to finance Cooperatives in the respective Districts and the share-holders of these banks are only Registered Cooperatives and a few individuals to help in their management. But the individuals could not borrow from their bank. The Cooperative Federal Bank is composed of these banks and special societies of large magnitude. Now they are all share-holders in the People's Bank.

(c) Govt. Depts.

- (1) Land Commissioner's Department
- (2) Fisheries Department
- (3) Department of Rural Development of Small Industries
- (4) Department of Agrarian Services
- (5) Department of Cooperative Development
- (6) Department of Labour.

Besides the above, there is a Cooperative Wholesale Establishment established by the Government as one of its Corporations by a special act of Parliament to provide adequate capital to obtain in bulk from abroad and from within the country all the consumer goods to feed the Wholesale Consumer Societies' Unions and Primary Consumer Store Societies. This is temporarily filling the gap of a Cooperative Wholesale Society until such time the Cooperatives could build up their own capital to undertake this very large wholesale business. The Government has got this corporation to be the sole importer of most of the consumer goods. A special vote is passed by the Parliament annually to carry on its business operations.

There is another aspect of the Movement which provides

employment for nearly 20,000. This helps to solve some of the unemployment in the country and it is proposed to introduce a Cooperative Service to Employees in order to attract a better calibre in the personnel and also provide security of tenure of service to ambitious and capable young people.

Present Era

The present era is one of more than ordinary significance to all cooperators. Ten years ago the policy introducing Multipurpose Cooperative Societies was adopted by the Govt. with reasonable success.

During the last year Ceylon was faced with the acute problem of rice shortage, and the ration of 2 lbs. of rice per person per week had to be reduced by 50% due to the inability to import the usual quantity of rice from other rice-producing countries. Hence additional govt. agents were appointed to each one of the Revenue Districts with a special mandate to have a program to the attainment of self-sufficiency in rice by 1970; for rice is the staple food of the people of Ceylon.

As in the past, govt. is utilising the Multipurpose Cooperative Societies as its agents to render the various services required by the farmers such as: Land development and settlement, pooling of agricultural implements and machinery, obtaining or importing seeds of high productive quality, supplying fertilizers at concessional rates. These newly appointed additional govt. agents are implementing the policy of govt. through coordinating committees consisting of the various development depts. such as the Dept. of Agriculture, Dept. of Agrarian Services, Dept. of Cooperative Development and allied depts. with representatives of cooperatives in the respective districts. These committees with the addl govt. agents as their chairmen draw up a cultivation program before every season with a definite target of production in view. From past experience the govt. has come to the conclusion that if the people are to be helped to achieve their economic aspirations and if govt. itself is to achieve its development programs within the shortest possible time, the Multipurpose Cooperatives are the best source of medium to be resorted to. Hence, the attention of those responsible for the development of the cooperative movement in this country and also of the leadership at all levels within the movement is being focussed on this matter.

However, it must be admitted that there have been several pitfalls and even at the present moment, the movement bristles with several obstacles on its way to progress such as bribery, corruption, nepotism and the like which are prevalent in most developing countries. These will gradually disappear with the steady process of cooperative education within and without and it will not be very long when the Cooperative Movement will be completely deofficialised and run efficiently to make Ceylon a better place to live.

Loans to Defaulters to be Reduced

The Matale Cooperative Urban Bank Ltd. has decided to reduce the amount of loans to defaulting members.

This is stated in the 33rd Annual Report of the Board of Directors for the year ending July 1966.

The profit for the year ending July 1966 was Rs. 563/40 and the total profit stands at Rs. 14,906/07. The Bank's Share Capital is Rs. 45,113/00 and its Reserve Fund Rs. 16,938/30. Savings Deposits as at 31-7-66 amount to Rs. 10430/96. Its membership stands at 264. During the period under review, the Bank has given out loans amounting to Rs. 184,895/10 as against Rs. 124,638/75 the previous year.

Coop Agricultural Credit

(Continued from page 2)

itself not enough to guarantee the demand or use of credit for increased agricultural production. Much depends upon his own conviction about the merits of the new methods of cultivation, new appliances, new seeds and fertilizers. After all, it is ultimately the cultivator who has to assume full responsibility for the increased outlay and it is he who will suffer if that fails to bring in the promised return. One should not, therefore, blame the cultivator if he is a little calculating and needs to be persuaded to believe in the results of the scientific methods of cultivation. This has been amply demonstrated that agricultural scientists were not fully convinced about the new varieties of seeds like Taichung Native I, Tainan III and hybrid jowar, bajra and maize. It takes time, particularly in a country like ours where hundreds of thousands of cultivators are involved, for any programme to catch the imagination of the people. Given the necessary incentives, much depends upon the efficacy of the extension agencies in enlisting the enthusiastic support of the large body of cultivators. The new varieties of seed responded very well to high doses of fertilizers and are also susceptible to pests. If the cultivator has not been fully convinced about the high outlay and hesitates to apply the recommended doses of fertilizers or use insecticides at the proper time, the agricultural produce will not increase as expected, leading to disappointment to all. The work of convincing the cultivators is essentially that of the extension agency and not of institutions engaged in the provision of credit.

Adequacy of Inputs

Given the incentives and also the necessary response of the cultivators, everything will depend upon the availability of inputs required for intensive agriculture. For better irrigation on an individual basis electricity should reach the villages so as to reduce the cost of irrigation. Oil engines are costlier. If the High Yielding Varieties Programme is to succeed, there must be adequate supplies of seeds, fertilizers and insecticides. The programme was launched during the kharif of 1966. The Fourth Five Year Plan contemplates 32 million acres to be brought under cultivation of high yielding varieties as a measure of

The Local Scene

Surveyed by RAJ.

KEEP POUNDING THEM

The Police and the Customs are striking it rich these days. Almost every day we hear of raids—very fruitful ones too—on shops and houses suspected of harbouring smuggled textiles and other goods. The authorities chose the right moment to strike for the period round about Deepavalli is the time when most smuggled textiles come to the surface. The Customs' sale of these smuggled goods has given rise to another racket: some of the big textile dealers are buying up some of the Customs receipts which can be used later to cover their smuggled stocks.

Surely there must be some way of checking this? The authorities shouldn't go back to sleep now but go on pounding these crooked dealers relentlessly. I'm told that already some of the auctioned sarees have found their way back to their original hiding places via certain agents who snapped them up at the sale, on behalf of the dealers. Unless these people are smoked out and hunted down, foreign exchange will continue to be frittered away and locally produced textiles will remain unsold on the shelves.

DRUGS RACKET

The discovery of Hospital drugs in a certain private dispensary has blown the gaff on a racket which has been going on for quite some time. It has been more or less an open secret that certain hospital personnel spirit away valuable drugs and medicines and sell them to certain private dispensaries, which then sell them back to the Hospital when it's in need of these items, thus completing the vicious circle. After the recent detection, stricter security measures have been taken and C.I.D. men are on the prowl keeping a sharp eye on the suspects.

WAKE UP!

Why don't the Traffic Police snap out of their slumber and do something about these speed fiends? One has only to stand on the main road to see these maniacs roaring along, as if things like speed limits and traffic regulations were but hoary myths. Some of the worst offenders are lorry drivers and bus drivers, particularly the latter. Recently there was a particularly nasty accident in which two buses were involved. Some of the C.T.B's expresses seem to be headed for eternity: riding in them one faces the prospect of actual death or of dying a thousand deaths, every daredevil swerve threatening to send you from here to eternity. Taxi drivers and hot-rodgers are the other agents of Yama. We pedestrians think it's time the Traffic Police started rounding up these death-dealers.

(To be concluded)

Eravurpattu M.P.C.S. Union Ltd., Chenkaladi

We are:—Agents of Ceylon Nutritional Foods Ltd.

„ „ Ceylon Petroleum Corporation.

„ „ People's Bank in Pawn Broking.

Transport Agents of Commissioner of Agrarian Services.

Paddy Purchasing Agents of Commissioner of Agrarian Services in Eravurpattu.

Owners of Rice Mill and milling rice for Government.

Wholesale and retail dealers in Consumer goods, textiles, cement, agro chemicals, agricultural implements etc.

Phone 28 Eravur.

SOUTH YALPANAM MPCs UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for: Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

'Must Build Up Our Own Funds'

It should be the aim of all cooperators and cooperative institutions to build up their own funds: depending on others for help is contrary to the fundamental principle of Cooperation, states the 38th Annual Report of the Jaffna Cooperative Provincial Bank Ltd. It appeals to all cooperative institutions in the District to deposit their Savings in the Bank: this would help stimulate economic development.

The Statement of Accounts shows that the Bank has made a net profit of Rs. 54,450/86 cts. during the period 1-5-66-30-4-67. The membership of the Bank stands at 1301. This year the Bank has given out loans to the tune of Rs. 98300932/84 cts. as against Rs. 97373427/45 cts. last year. Recoveries this year totalled Rs. 96279074/85 cts. as against Rs. 96301850/45 cts. last year. Savings Deposits increased to Rs. 2,044,521/46 cts. this year from Rs. 1,949,136/68 cts. last year. The Bank's investments this year amount to Rs. 3,232,502/- Under its Pawn Broking Scheme the Bank has given out Rs. 6,183,154/- this year as against Rs. 4,443,625/- last year.

For the convenience of cultivators in Thunnukkai and Pooneryn, the Bank will operate a Mobile Bank Service. The Board of Directors has recommended that, since the Bank should be located in the commercial centre, a suitable piece of land be bought there, if necessary with Government help.

Fisheries Corporation Director in Trincomalee

Mr. Stanley Fernando, Director of the Fisheries Corporation who visited Trincomalee recently inspected the fishing areas in Trincomalee along with Mr. M. K. Sellarajah, Member Fisheries Advisory Board and President MPCU Union, Thampalakamam. The Director was shocked at the living conditions of the fishermen and at the request of Mr. Sellarajah, took down the names of people who are prepared to settle in lands outside the area. Mr. Fernando also inspected the Fisheries Development Harbour area.

Speaking at a reception given by the Meenavar Munetta Kalakam in Division No. 10, Mr. Sellarajah advised the fishermen to place all their difficulties before the Director who would try to solve them as best he could. On behalf of the Meenavar Munetta Kalakam, Mr. V. Arunasalam told the Director that sometimes they were compelled to give up deep sea fishing as fishing gear was not available. He asked that the Trincomalee North M.P.C.S. be appointed an agent of the Fisheries Corporation so that they could get the equipment they needed without much difficulty. Mr. Fernando promised to place all their grievances before the Minister of Fisheries and try to get them redressed as early as possible.

ANNUAL SEMINAR

The Annual Seminar of the Jaffna District Cooperative Harbour Services Union will be held on November 25th & 26th. Mr. P. A. Silva, CCD will be the Chief Guest.

Dr. S. K. Saxena (right) Regional Officer ICA, who will be the Chief Guest at the Cooperative Conference to be held on November 23rd and 24th, and Mr. Alf Carlsson (centre) Director ICA Education Centre, listening attentively as Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, stresses a point. This picture was taken at a party in New Delhi during the Third Asian Agricultural Cooperative Conference which was held in January this year.

Our Chief Guest—Dr. S. K. Saxena

Dr. Surendra Kumar Saxena who will be the Chief Guest at the Annual Cooperative Conference of the Northern Division Cooperative Federation to be held on November 23rd & 24th, is in over-all charge of the I.C.A. Regional Office and Education Centre for South East Asia. He holds a Doctor's degree in Economics in the field of Industrial Relations from the University of Amsterdam, a Master's Degree in Social Sciences from the Institute of Social Studies, the Hague, Holland and an M.A. in Economics, first division.

A widely travelled person, Dr. S. K. Saxena has participated in a number of international conferences and meetings and has a lot of teaching and research experience in India and abroad. He is the author of a number of analytical and highly specialised articles in the field of Economics and Cooperation. He is something of a linguist too, having an excellent command of English, besides his mother tongue, Hindi, and a knowledge of Swedish and French.

Dr. Saxena, aged 41, is the Secretary of the ICA Advisory Council for South-East Asia and has been invited by the Government of India to serve on its Administrative Reforms Commission (Cooperation). It would be no exaggeration to say that Dr. Saxena is responsible for creating for the ICA Regional Office and Education Centre a place for itself in the socio economic development of this part of the world. Besides several Indian officers, he is assisted in his work by two Swedes deputed by the Swedish Consumer Cooperative Movement.

It was in 1960 that the International Cooperative Alliance began operating its Regional Office and Education Centre for South East Asia in New Delhi. It was inaugurated by Shri Jawaharlal Nehru in November 1960. The Regional Office has the task of developing the general activities of the Alliance in the Region. These activities consist, *inter alia*, of research, provision of technical assistance, dissemination of information on cooperative matters and the building up of effective liaison with member movements and the international organisations including the U. N. Agencies.

The Regional Office includes the Education Centre which is financially supported by the Swedish Cooperative Movement. The Centre organises seminars, courses, conferences and workshops of different types. So far it has conducted more than 42 regional and national seminars which were attended by over 1,300 participants from different countries in the Region.

The Regional Office and Education Centre at present work for Cooperative Movements in Afghanistan, Australia, Ceylon, India, Japan, Republic of Korea, Malaysia, Nepal, Pakistan, the Philippines, Indonesia, Singapore and Thailand. The activities of the I.C.A. Regional Office and Education Centre are guided by an Advisory Council on which eminent Cooperators from the Region are represented. The Honorary President of the Council is Mrs. Indira Gandhi and its Chairman is Prof. D. G. Karve.

The International Cooperative Alliance which runs this

Regional Office is a world confederation of voluntary cooperative organisations and was established in 1895 in London. The Alliance has a direct affiliation of 142 cooperative organisations in 58 countries with a total membership of approximately 215,000,000 co-

operators. The annual turnover of these members is approximately 42,060 million £ sterling. The I.C.A. is the only non-governmental international organisation entirely and exclusively dedicated to the promotion of cooperation in all parts of the world.

INVEST your SAVINGS in—

THE JAFFNA COOP. PROVINCIAL BANK LTD.

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is 1½%, 2½% and 3½% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 4% and 4½% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

(1) Interest at the rate of 3% is allowed on Savings Deposits from 1-5-67. Arrangements can be made to withdraw funds from this account daily.

(2) From 1-11-1967, in the case of Institutions, the rate of interest payable will be 4% for the month in which there is a minimum balance of Rs. 5,000/- or over.

(3) For Cooperative Societies, from 1-11-1967, the rate of interest payable will be 4½%.

SECURITY DEPOSITS

From 1-11-1967, the rate of interest payable on Security Deposits of Societies will be 3½%.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The rate of interest charged is 9% and Repayment by Instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

கூட்டுறவு நிதியிலிருந்து அரசாங்கம் உதவியளிக்க வேண்டும்

கூட்டுறவு மகாநாட்டில் ஆராயவிருக்கும் பிரேரணைகள்

ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை மேற்பார்வை செய்து திறம்பட இயங்க வைப்பதற்கு மாவட்ட சமாசங்களுக்கு கூட்டுறவு நிதியிலிருந்து அரசாங்கம் பணவசூலியளிக்க வேண்டும் என்ற வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையின் பிரேரணை இம்மாதம் 23-ம், 24-ம் திகதிகளில் நடைபெறவிருக்கும் மேற்படி சபையின் மகாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்படும். இம்மகாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்படும் பிரேரணைகளின் விபரம் வருமாறு:-

1. ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் முன்போல மேற்பார்வை செய்யப்பட்டு வராததினால் பல சங்கங்கள் சரிவரச் செயலாற்றாமல் இருக்கின்றன. எனவே இச்சங்கங்களை மாவட்டச் சமாசங்கள் மேற்பார்வை செய்து திறம்பட இயங்க வைக்க அச்சமாசங்களுக்கு கூட்டுறவு நிதியிலிருந்து அரசாங்கம் வேண்டிய பண உதவியை அளிக்கவேண்டும். இன்றோல் இவற்றை மேற்பார்வை செய்வதற்கான நிலையான ஒழுங்குகளை அரசாங்கம் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென இம்மகாநாடு வேண்டிக் கொள்ளுகிறது.
2. கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் நகை அடைவு பிடித்தற்றொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு ஏற்றவாறு கூட்டுறவுச்சட்டத்தில் திருத்தங்கள் செய்ய நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்குமாறு இம்மகாநாடு கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரை வேண்டிக் கொள்ளுகிறது.
3. நாட்டின் அபிவிருத்திக்காக உலக வங்கியால் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்படும் கடனை நிர்வகிக்கும் இலங்கை அபிவிருத்தி நிதித் கூட்டுத்தாபனம், அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் தனியார் துறையிலுள்ள வரையறுக்கப்பட்ட கம்பனிகளுக்கு மாத்திரமே இந்நிதியிலிருந்து உதவியும், வெளிநாட்டுச் செலாவணியும் சட்டப்படி கொடுக்க முடியும் என்று அறிவித்திருக்கிறபடியாலும், வரையறுக்கப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சமாசங்கள் முதலியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை எனக் காணப்படுவதாலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், சமாசங்களும் இச்சட்டப்படி அபிவிருத்தித்திட்டங்களில் ஈடுபடும் வாய்ப்புத் தடை செய்யப்படுகிறது. ஆதலினால், நிதியுதவியும், வெளிநாட்டுச்

- வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை

- வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை

கூட்டுறவின் நிறைவான வளர்ச்சிக்கு உழைப்போமாக!

இலங்கையிலுள்ள தன்விருப்பார்ந்த இயக்கங்களில் கூட்டுறவு இயக்கமே மிகப்பெரியது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை. இங்கு 16 லட்சம் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 15 ஆயிரம் கூட்டுறவுத் தாபனங்கள் இன்றைய இலங்கையில் இயங்கிவருகின்றன. இவற்றின் மூலம் இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தை விருத்திசெய்வதோடு, குடியாட்சிப் பாங்கான சிறந்த பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தையும் நாம் உருவாக்கலாம் என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் எழ இடமில்லை. எனினும், இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு தேசிய இயக்கத்திற்கு இருக்க வேண்டிய ஆழமோ, ஆற்றலோ வாய்ந்ததாகத் தோற்றமளிக்கவில்லை என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் குறைபாடுகளை நாம் காலத்திற்குக் காலம் ஆராய்வது இன்றியமையாததாகும். எனவே, எதிர்வரும் வ. ஐ. மே. சபை வருடாந்த மகாநாட்டிலே இப்பகுதிக் கூட்டுறவு இயக்கத்தினை மதிப்பிட்டு, அதன் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய வழிவகைகளை நாம் ஆராயவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்றும் போது எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் பரிமிளிக்கவேண்டும். இதற்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தில் எல்லாத் துறைகளையும் அடக்கிய நடைமுறையை நாம் உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக உணவுப் பிரச்சினையைச் சுட்டிக்காட்டலாம். உலகப்பஞ்சம் தாண்டவமாடக் கூடிய அறிகுறிகள் தென்படும் இவ்வேளையில், கூட்டுறவு இயக்கம் தனது முழுப்பலத்தையும் ஒன்று திரட்டி விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றத்தைக் காண முயற்சியெடுக்க வேண்டும். அத்தோடு இங்குள்ள ப. நோ. கூ. ச. சமாசங்களை இணைத்து ஒரு மொத்த வியாபாரச் சமாசத்தை நிறுவுதல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பாவனையாளர் இயக்கத்தின் முழு வீச்சையும் நுகர்வோர் உணர்வார்கள். இப்பாவனையாளர் இயக்கம் வேறுநாடுகளிலுள்ள பாவனையாளர் இயக்கங்களைப் போல் ஏற்றுமதியில் ஈடுபடுவதோடு பாவனையாளருக்கு வேண்டிய பொருள்களை உற்பத்திசெய்யவும் வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக மாம்பழத்தையும், மீனையும் தகரத்தில் அடைக்கும் முயற்சிகளைக் குறிப்பிடலாம். ஒரு தொழிலைத் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய முதலிலும் பார்க்கத் தொழிலாளர்களே பெருவாரியாக இருக்கும் இந்நாட்டில் 'இடைப்பட்ட தொழில் முறை' என்று சொல்லத்தக்க சிறு கைத் தொழில் முறை கடைப்பிடிக்கப்படுமேயானால் உயர்ந்த நலன்களை நாம் இவ்வியக்கத்தின் மூலம் அனுபவிக்கலாம்.

மேலும், இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றுபடுத்தப்பட்ட கூட்டுறவுப் பணியாளர் சேவையை நிறுவுவது பற்றியும், இப்பகுதியின் விருத்திக்கு கூட்டுறவு வங்கி எவ்வாறு உதவலாம் என்பது குறித்தும் நாம் ஆராய்தல் வேண்டும். கூட்டுறவு அறிவையும், பொது அறிவையும் வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய கல்வித்திட்டங்களை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

நாம் மேலே சுட்டிக்காட்டிய அம்சங்கள் கூட்டுறவின் எல்லாத்துறைகளையும் அடக்கியன. இவற்றைச் செயற்படுத்தும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சி நிறைவானதாக ஒளிர எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு உழைப்போமாக!

கூட்டுறவு

வ. ஐ. மே. ப. சபையின்
வேளியிடு.
15-11-67
யாழ்ப்பாணம்.

செலாவணியும் கூட்டுறவுத்தாபனங்களும் பெறக்கூடியதாகச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளை உடனடியாகச்செய்ய வேண்டுமென கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரை இம்மகாநாடு வேண்டிக் கொள்ளுகிறது.

- வலி-மேற்கு ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்

4. வட இலங்கையிலுள்ள ப. நோ. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசங்கள் தமது அங்கத்துவ சங்கங்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் நுகர்ச்சிப் பொருட்களைப் பெறுவதில் ஏற்படும் தாமதத்தையும், கஷ்டங்களையும் தவிர்க்கும் நோக்கமாக இரண்டு வருடங்களுக்குமுன் கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரின் ஆலோசனையுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வட இலங்கை நுகர்ச்சியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசத்தை உடனடியாகப் பதிவு செய்து, அது விரைவில் இயங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்படி கூட்டுறவு ஆக்க ஆணையாளரை இம்மகாநாடு வேண்டுகிறது.

- பண்டத்தரிப்புக் கோவில்பற்று ப. நோ. கூ. ச.

5. சிகறெற் புகையிலையை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அனுமதி தருமாறு அரசாங்கத்தை இம் மகாநாடு வேண்டிக்கொள்ளுகிறது.

- யாழ்ப்பாணம் மலையாளம் புகையிலை கூ. வி. சங்கம்

6. புதிய லொறிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்துள்ள சமாசங்களுக்கு தனிப்பட்டவர்களின் விண்ணப்பங்களிலும் பார்க்க முதன்மை கொடுத்து லொறிகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களை இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

- தென்மராட்சி ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்

7. காங்கேசன் சிமெந்தின் விலை முன்பிருந்ததுபோன்று தனியார் துறைக்குக் கொடுக்கும் விலையிலும் பார்க்க கூட்டுறவுத் தாபனங்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென கௌரவ கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்களை இம்மகாநாடு வேண்டுகிறது.

- தென்மராட்சி ப. நோ. கூ. ச. சமாசம்.

8. அகில உலக ஐக்கிய தினக்கொண்டாட்டத்தை மற்றும் தேசங்கள் கொண்டாடும் நாளிலேயே இலங்கையும் கொண்டாட வேண்டுமெனவும், ஐக்கிய இயக்கத்தின் மகிமையை இந்நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் உணரும் வண்ணம் இத்தினத்தை ஒரு விடுமுறை நாளாக அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமெனவும் இம்மகாநாடு தீர்மானிக்கிறது.

- ஏழாலை தெற்கு ஐக்கிய நாணய சங்கம்.

9. கூட்டுறவு இயக்க விடயங்களை ஆராய்ந்து அறிக்கை தருவதற்கு ஒரு விசாரணைக்குழு அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்ததற்கு நன்றி பாராட்டுவதோடு, சென்றவருடம் இம்மகாநாட்டில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தையொட்டி கூட்டுறவுத்துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்ற வெளிநாட்டினரையும் சேர்த்து அக்குழுவை இவ்வருட முடிவிற்குள் அமைக்க வேண்டுமென இம்மகாநாடு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறது.

- ஏழாலை தெற்கு ஐக்கிய நாணய சங்கம்.

10. வடபகுதித் துறைமுகங்களிற்கு மாதம் ஒரு உணவுக் கப்பலாவது அனுப்பப்படல் வேண்டுமென உணவுக்கட்டுப்பாட்டு இலாகாவையும் கனம் உணவு விவசாய அமைச்சரையும் இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

- யாழ்-மாவட்ட கூட்டுறவுத் துறைமுகச் சேவைச் சமாசம்

11. இலங்கைக் கடற்றொழில் விருத்தியை முன்னிட்டுக் கடற்றொழில் நுட்பப் பற்றிய பூரண விபரமடங்கிய நூல் ஒன்று வெளியிடப்படவேண்டுமெனவும் பாடசாலைகளில் கடற்றொழில் ஒரு பாடமாக்கப்பட்டு கடற்றொழில்பற்றிய கல்வி கற்பிக்க வேண்டுமெனவும், இப்பாடங்களில் சித்தியடைந்தவர்களையே ஆங்காங்கு கடற்றொழில் துறையில் உத்தியோகத்தர்களாகக் கடமையாற்ற நியமனம் செய்ய வேண்டுமெனவும் அரசாங்கத்தை இம்மகாநாடு வேண்டுகின்றது.

- எருக்கலம்பிட்டி. கடல் அட்டைக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

12. புங்குடுதீவு மீனவர்கள் குடியேற அரசாங்கத்திற்குரிய கேரீவுக் காணியை வழங்கவேண்டுமென்று இம்முறையும் இம்மகாநாடு வலியுறுத்துகிறது.

- மீன் பிடியாளர் ஐக்கிய நாணய சங்கம், புங்குடுதீவு

(தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

எங்கள் சங்கத்தில் சேருங்கள்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள சகல தினப்புகையிலை விவசாயிகளையும் உறுப்பினராகச் சேருமாறு யாழ்ப்பாணம் மலையாள புகையிலை கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் கேட்டுள்ளது. ஒரு பங்கின் பெறுமதி ரூ. 100/- இப்பங்கினை ஆண்டிற்கு ரூ. 10/- வீதம் 10 ஆண்டுகளில் செலுத்தலாம். சங்கத்தில் உறுப்பினராகச் சேரவிரும்புபவர் பிரவேசக் கட்டணமாக ரூ. 1/- செலுத்தவேண்டும். ஆதலால் ரூ. 11/- செலுத்துவதன் மூலம் தினப்புகையிலை விவசாயிகள் யாவரும் இச்சங்கத்தில் உறுப்பினராகச் சேரலாம். உறுப்பினராவதன் மூலம் தினப்புகையிலை விவசாயிகள் பல நன்மைகளைப் பெறலாம். இவர்களுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு அடுத்த ஆண்டு தொடக்கம் சங்கம் அடைவு கணக்கு முறையை ஆரம்பிக்க உத்தேசித்துள்ளது. அறுவடையான புகையிலைக்குத் தக்க விலை கிடைக்கும் வரை அதனை சங்கத்தில் ஈட்டுப் பொருளாகவைத்துவிட்டு கடன் எடுப்பதற்கு இத்திட்டம் கமக்காரருக்கு உதவும். இம்முறையின்படி புகையிலையின் பெறுமதியில் 50 வீதத்தினை சங்கம் கட்டு

க் கொடுத்துதவும். புகையிலை அறுவடை செய்யப்படும் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் நெருக்கடிகளைப் போக்க இம்முறை உதவுவதுடன், அவர்கள் புகையிலையைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் பேணுவதற்கும் வழி வகுக்கின்றது.

சங்கத்தில் உறுப்பினராகச் சேர விரும்புபவர் முகாமையாளர், யாழ். மலையாள புகையிலை கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரியில் தொடர்புகொள்ளவும்.

உணவுக் கட்டுப்பாட்டுப் பங்கிட்டுத்திட்டத்தின் படி நவம்பர் மாத உப உணவுப் பொருள்கள் பின்வரும் விகிதம் பங்கிடப்படும்:

செத்தல் மிளகாய் 3 அவு.
மைசூர் பருப்பு 6 அவு.
சொத்த மல்லி 2 அவு.
நற்சேரகம் 1½ அவு.
மாசிக்கருவாடு 1½ அவு.

நீட்டோலை - கமிஸர்

லோறன்ஸ்

ஒவ் அரேபியா

நானே விபத்தில் சிக்கிவிட்டது போன்ற அதிர்ச்சி எனக்கு ஏற்பட்டது!

ஆனால் கதிரையில் காற்றடிக்குக்கீழ் நான் சுகமேயிருக்கிறேன் என்பதையும், நடந்தது 'லோறன்ஸ் ஒவ் அரேபியா' என்னும் ஆங்கிலப் படத்தில் ஒரு மோட்டார் சயிக்கு விபத்து என்பதையும் ஒரு மூட்டைப் பூச்சி உணர்த்தியது. நல்ல கலையை அனுபவிக்கும் ஆவந்தத்திலும் என் உயிர் பங்கமின்றி பாதுகாப்பாக இருக்கும் மகிழ்ச்சியுடனும் 'மூட்டைப்பூச்சியை வாழ்த்தினேன். ரசிகர்களின் ரசிப்பொலியில் என்வாழ்த்தொலி மிடிந்துவிட்டது.

20 ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த லோறன்ஸ் என்னும் பிரிட்டிஷ்காரனின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டதுதான் 'லோறன்ஸ் ஒவ் அரேபியா'. அராபியர்களின் கொலை கொள்ளை முதலிய கொடிய சபாவங்களைக் கண்டு அவர்களைத் தூஷித்த லோறன்ஸ், அராபியாவிற்குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்தபோது பெரிய கொள்ளைக்காரனாகவும் கொலையுண்டாகவும் மாறியதோடு, அவர்களின் தலவாகையும் விளங்கினான். கடைசியில் உடைந்த மனத்துடன் தனது தாய் நாட்டிற்குத் திரும்புகிறான். பின்பு மோட்டார் சயிக்கு விபத்தில் செல்லும் போது ஏற்பட்ட கொடூரமான பயங்கர விபத்தில் மாடுகிறான். மோட்டார் சயிக்கு விபத்து உடனே படம் ஆரம்பமாகிறது. வாயுவேகம், மனோவேகமான மோட்டார் சயிக்கு விபத்துதையும், விபத்தையும் படப்பிடிப்பின் உயர்வுக்கு ஒரு சிறு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இப்படத்தின் ஒப்பற்ற சிறப்புக்களில் படப்பிடிப்பும் ஒன்றாகும். சகாரா பாலைவனத்தின் வெம்மையையும், அதன் வேறு பயங்கரத்தன்மைகளையும் கமரா தெளிவாக சிறப்பான கோணங்களில் எமக்கு காட்டுகின்றது. அவைகளைப் பார்க்கும்போது அப்படத்தில் நடித்த நடிகர்கள், தொழில் நுட்பக்கலைஞர்கள் படப்பிடிப்பின்போது ஏதாவது ஆபத்துக்களில் உண்மையில் சிக்கியிருப்பார்களா என்றும் எண்ணத்தான் செய்கிறது.

பாலை நிலத்தை நாம் படத்தில் காணும்போது கானல்நீர் நமது முகத்தில் தெறிப்பது போலவும், நாவரண்டு தண்ணீர் விடாய்ப்பது போலவும் ஒரு பிரமை கவிந்திருந்தது. தண்ணீரும் மலர்ச்சோலைகளையும், தளிர்நடை மகளிரையும் படத்தில் புகுத்துவதிலேதான் கலையை காட்டலாம் என்று பலர் தேடியலைவார்கள். ஆனால் இப்படத்திலோ வெறும் பாலை நிலத்தில் கலை பூத்துக் குலுங்கி மணம் பரப்புகின்றது. பாலை நிலத்தைக் கித்திரிப்பதற்கு உண்மையான பாலை நிலத்திலே காட்சிகள் பிடிக்கப்பட்டதால் இத்தகைய கலை மணத்தை நாம் நுகர முடிந்தது. நூற்றுக்கணக்கான நடிகர் நடித்த இப்படத்தில் ஒரு நடிகை கூட இல்லாதது இன்னொரு சிறப்பாகும்.

இப்படத்தில் சண்டை, கொலை ஒன்றுக்கும் குறைவில்லை. ஆதலால் வெறும் சண்டைப்படம், பொழுது போக்குப்படம் என்று இதைச் சொல்லமுடியாது. இப்படத்தில் உணர்ச்சிச் சிக்கலும், போராட்டங்களும் நிரம்பிய பாத்திரங்கள் நாம் காண முடிகின்றது.

பாலை நிலத்தில் தனது ஆதிக்கத்திலுள்ள கிணற்றில் தண்ணீர் குடிக்கத் தடுக்கும் கொடிய அராபியனை லோறன்ஸ் பார்த்து, அராபியர்களை கொடியவர், கொலைதாரர்

கூட்டுறவு விற்பனையும் விவசாயப் பொருளாதாரமும்

(முற்றொட்டர்)

உணவு தானிய விற்பனையானது கணிசமான தாயிருக்கவில்லை. 1961-62ம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட உணவு தானிய வியாபாரத்தைவிட 1963-64-ல் செய்யப்பட்ட வியாபாரம் 1.8 கோடி தான் அதிகமானதாயிருந்தது. இந்த அதிக அளவின் விகிதம் 6சதமாகும். விவசாயத்தேவைகளின் விற்பனை ரூ. 21.60 கோடியிலிருந்து ரூ. 40.50 கோடியாக (87சதவிகிதம்) இந்தக் காலத்தில் உயர்ந்தது. மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவைப் பொருள்களின் விலையோகமோ இந்தக் காலத்தில் ரூ. 12.85 கோடியிலிருந்து ரூ. 53.60 கோடியாக (அதாவது மூன்று மடங்குக்குமேல்) அதிகரித்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1963-64-ம் ஆண்டின் கணக்குகளைப் பார்ப்பாடு செய்து பார்க்கும்படித் துறைநாய், ஜம்மு-காஷ்மீர், பஞ்சாப், ராஜஸ்தான் மாநிலங்களிலும், யூனியன் பிரதேசங்களிலும் உள்ள கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மக்களின் அவசியத் தேவைகளை அதிக அளவில் விநியோகித்திருந்தன. அதாவது விவசாய விளைபொருளின் விற்பனையை விட இவற்றின் வியாபாரத்தை இச்சங்கங்கள் அதிகம் செய்திருந்தன. இப்போது கூட அனேக கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் விளைபொருள் விற்பனையில் ஈடுபடுவதைக்காட்டிலும் விவசாயத் தேவைகளையும், இதர அவசியத் தேவைகளையும் வழங்குவதில் அதிக கவனம் செலுத்துகின்றன, விளைபொருள் விற்பனை

பனைத்துறையையிட மற்ற துறைகளில் ஈடுபடுவதால் வருமானம் கிடைக்கும் என்பதன் உறுதியும், அதிக சிரமப்படுவனையிருக்காததும் தான் இதற்குக் காரணமாகும். கட்டுப்பாட்டுப் பொருள்களின் விலையோகத்தில் ஈடுபடுவதில் உள்ள கவர்ச்சியானது ஒரு மாநிலத்தில் அதிகமாயிருந்ததன் விளைவாக அம்மாநிலத்திலுள்ள மத்திய சங்கத்துக்கும் பிரதம சங்கங்களுக்கும் போட்டி போட்டி ஏற்பட்டு மனக்கசப்புக்குக் கூட இடமேற்பட்டு விட்டது. கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் இந்தத் துறையில் ஈடுபடுவது கூடாது என்று

Dr. B. S. மாத்தூர்.

நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அவைகள் தங்களுக்கு நியாயமாய் ஏற்பட்டுள்ள விளைபொருள் விற்பனைத்துறை பற்றிய நடவடிக்கைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு மற்ற நடவடிக்கைகளில் கருத்துச் செலுத்துவது தான் சரியில்லையென்பேன்.

நாட்டில் உள்ள 2,500 மண்டி ஸ்தலங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று கூட்டுறவுத் திட்டக்குழு 1945-ம் ஆண்டில் சிபார்சு செய்திருந்தது. 10 ஆண்டுகளில் நாட்டில் உள்ள விவசாய உபரி விளைபொருள்களில் 25 சதவிகிதத்தை இச்சங்கங்கள் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்றும் அது குறிப்பிட்டது. ஆனால், 9 ஆண்டுகள், கழிந்தபின், அதாவது 1954-ம் ஆண்டில் ரிசால் பாய்கியின் கிராமக் கடன் விசா

ரணைக் கமிட்டி இதுபற்றிக் கூறுகையில், ஒரு சில கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களே வெற்றிகரமாய் இருந்து வருவதைக்கண்டு வருத்தம் தெரிவித்தது. தேசியக் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி போர்டின் (National Co-operative Development Board) குழு ஒன்று 1960-ம் ஆண்டில் ஒரு குறியளவை நிர்ணயம் செய்தது. அதாவது உணவு தானிய உபரியில் 20 சதவிகிதத்தையும், மற்ற பயிர்களின் உபரியில் 30 சதவிகிதத்தையும் விற்பனை செய்வதை மூன்றாவது திட்ட முடிவுக்குள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாக அது நிர்ணயித்தது. ஆனால், இது விஷயத்தில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களின் சாதனை வெற்றிகரமாயில்லை. நாட்டில் உள்ள மொத்தம் 2,500 மண்டிப் பகுதிகளில் உள்ள உபரி தானிய மதிப்பு ரூ. 2,000 கோடியில் இச்சங்கங்களால் ரூ. 300 கோடி பெருமான உபரி விளைபொருள்கள், அதாவது 15 சதமானம், விற்பனை செய்யப் பட்டன. உணவு தானியங்களைப் பொருத்து, 1966-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் யாவும் மொத்த உபரி தானியங்களில் 7 சதவிகிதத்தைத்தான் விற்பனை செய்ய முடியும் எனக் கருதப்பட்டது.

மாநில ரீதியாகப் பார்க்கப்போனால், மஹாராஷ்டிரம், குஜராத், மைசூர் மாநிலங்களில் உள்ள கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் இந்தியாவிலுள்ள கூட்டுறவு விற்பனைத் துறையில் 12-ம் பக்கம்]

கூட்டுறவின் தத்துவங்களைப் பல அங்கத்தவர் இன்னும் அறியாதிருக்கின்றனர்!

"பல அங்கத்தவர்கள் இன்னும் கூட்டுறவின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் பற்றி அறியாதிருக்கின்றனர்." இவ்வாறு யாழ். மேற்கு கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையர் திரு. க. குமாரசாமி தீவுப்பகுதி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தின் கருத்தரங்கினை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். யுத்த காலத்திற்கு முன்பு ஐ. நா. சங்கங்களைப் பதிய முன்பு அவற்றின் அங்கத்தவர்களுக்குக் கூட்டுறவு அறிவைப் புகட்டி அவர்களைப் பரிசோதித்தனர். ஆனால், யுத்தம் மூண்டதும் எத்தனை சங்கக் கடைகளைப் பதியலாமோ

என்று திட்டுகிறான். அத்தகைய லோறன்ஸ் மிகக் கொடிய கொலைகாரனாகவும், கொள்ளைக்காரனாகவும் மாறியபோது அந்த அராபியனை இவனது போகைகைக் கண்டுகிறான். அத்துடன் இவன் முன்பு தூஷித்த வார்த்தைகளையும் நனைவிட்டுகிறான். இப்படியாக மாறுபட்ட உணர்ச்சிகளுடைய பாத்திரங்கள் நாம் இப்படத்தில் சந்திக்கின்றோம்.

பாலை நிலத்தில் வீசிய மணற்காற்று, அங்கு இரவில் பலனிலும் நிலவு, போர்க்காட்சிகள், பெருகும் காணல் நீர், சொரிமணல் ஒருவனைப் பலியெடுத்தமை இப்படியாக நெஞ்சில் நிலைத்து உவகையூட்டும் சம்பவங்களைக் கொண்ட கலைக்களஞ்சியமான இப்படம் ஏழு ஆண்டுகள் பரிசுகளைப் பெற்றிருப்பதில் வியப்பில்லை.

அத்தனை கடைகளையும் பதியலாம் என்ற ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதனாலே சில தனியார் துறை வியாபாரிகளும், சுரண்டி வாழ்பவரும் கூட்டுறவாளர் என்ற பெயருடன் தோற்றமளிக்க ஏதுவாயிற்று. கூட்டுறவின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் விதிகள் பற்றிய அறிவில்லாத காரணத்தினாலேயே கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அனேக பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. கருத்தரங்குகள் இவைகளைக் களைவதற்கு உதவ வல்லன என திரு. குமாரசாமி மேலும் கூறினார்.

"அனைத்துலக சமாதானத்தை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமே அடையலாம்" என வரவேற்புரை நிகழ்த்திய தீவுப்பகுதி ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்தலைவர் திரு. P. கதிரவேலு J. P. குறிப்பிட்டார். இவ்வியக்கம் சாதி, மத, பேத வேற்றுமைகளுக்கு அற்பாறப்பட்ட ஒரு இயக்கமாகும் எனக் கூறி இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வரலாற்றை எடுத்துரைத்த திரு. கதிரவேலு, நாணய சங்கங்கள் சாதாரண மனிதனை கஷ்டங்களிலிருந்து காப்பாற்றியுள்ளன என்றார். இரண்டாம் உலக யுத்தத்துடன் பாலனை யானார் இயக்கம் முன்னேறியது. அப்போது கூட்டுறவு இயக்கமே அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களைப் பங்கிடு செய்து நாட்டைக் காப்பாற்றியது. இன்று ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் விவசாயத்தைத் தொழில் உற்பத்தியில் அக்கறை எடுத்து வருகின்றன. கூட்டுறவு இயக்கமூலம் மாத்

திரமே உற்பத்திகளைப் பெருக்கலாம் என்பதை அரசாங்கமும் உணர்ந்து விட்டது என திரு. கதிரவேலு சுட்டிக்காட்டினார்.

"கூட்டுறவைக் கற்க விரும்பினால் தீவுப்பகுதிக்குப் போ" என தான் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தில் சேர்ந்தபோது அன்றைய பதிவு காரியஸ்தர் தனக்குக் கூறியதாக வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. [தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்]

கூட்டுறவு உலகில்

திருக்கோணமலை வடக்கு ப. நோ. கூ. சங்கம்

திருக்கோணமலை வடக்குப் ப. நோ. கூ. சங்கம் 1965-66ம் நிதி ஆண்டிற்கு பங்காளர்களுக்கு பங்கின்மேல் வட்டியும், ஊழியர்களுக்கு ஒரு மாதச் சம்பளத்தைப் பணியாளன் கூலியாகவும் கொடுத்துள்ளது. இச்சங்கத்தின் தலைவர்திரு. மு. கோ. சங்கரதாஸ்.

யாழ்ப்பாண கூட்டுறவு மாகாண வங்கியின் இவ்வருடசுத்த இலாபம் ரூ. 54,450/86

"கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வேண்டிய நிதியைக் கூட்டுறவாளர்களும், சங்கங்களும் தாமே சேகரித்துக் கொள்வது தமது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும், மற்றவர்கள் உதவியை நம்பியிருப்பது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கு மாறானதாகும். ஆகவே, சங்கங்களும், சமரசங்களும், கூட்டுறவாளர்களும் தாங்கள் கேமிக்கும் பணத்தை இவ்வங்கியில் போட்டு வைக்கவேண்டியது அவசியமாகும்" என யாழ்ப்பாண மாகாண வங்கியின் முப்பத்தெட்டாவது வருடாந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வங்கியின் அடக்கப்பணமும் வேறு நிதிகளும் அரசாங்கத்திலும் வேறு தரபனங்களிலும் முதலீடாக ரூ. 3,232,502/- வரையில் போடப்பட்டுள்ளது. இவ்வருட முடிவில் சேமிப்புத் தொகை ரூ. 2,044,521/46 சென்ற வருடச் சேமிப்புத் தொகை ரூ. 1,949,136/68 இவ்வருட நிலைவைப்புத் தொகை ரூ. 1,743,091/06. சென்ற வருட நிலைவைப்புத் தொகை ரூ. 2,020,844/61 என அவ்விதத்தை மேலும் கூறுகின்றது. இவ்வங்கி தனது எல்லாக் கிளை வங்கிகள் மூலமும் அடைவு பிடிக்கும் சேவையை ஆற்றிவருகின்றது. இவைகளில் அடைவு வைத்து எடுத்த கடனைப் பகுதி பகுதியாகக் கட்டி மீட்பதற்கு வசதியிருக்கிறது. துணுக்காய் பூநகரிப்பகுதிகளில் வசிக்கும் விவசாயிகளின் வசதிக்காக நடமாடும் வங்கிச் சேவையை இவ்வங்கி ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. இவ்வங்கியின் இவ்வருடச் சுத்தலாபம் 54,450/86.

மி ல் க் கை வ ற்
நீலசோப்
பார்சோப்

பட்டு, பருத்தி, நைலான், ரெர்லின்
துணிவகைகளையும்

பிரகாசமாகச் சலவை செய்கிறது.

எப்பொழுதும் மில்லைப் நீலசோப்-பார்சோப் பாவியுங்கள்.

கட்டுப்பெத்தை கவின் நகரிலுள்ள இலங்கை உயர்தொழில் நுட்பக் கலாசாலை

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி யானது, பொறியியல், தொழில்நுட்பம் துறைகளிற் பெரு மளவு தங்கியுள்ளது. எமது ஈழ நன்னாட்டைப் பொறுத்த வரையில், பொறியியல், தொழில்நுட்ப வல்லுனர்கள் எவ்வளவு குறைவாக இருக்கின்றன. இதைக் குறைபாட்டை நீக்கிவைக்கும் அருள் செல்வமாக, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஆதரவுடன், கட்டுப்பெத்தை யில் இலங்கை உயர் தொழில் நுட்பக் கலாசாலை உதயமா யிற்று.

சீர்மிகக் கொண்ட இக் கலாசாலை, தனது ஓராண்டுக் கல்விப் பெரும் பணியின் நிறைவுப் பெருமிதத்துடன் இரண்டாவது ஆண்டில் இப் பொழுது வெற்றிநடை போடுகின்றது. 'யுனெஸ்கோ' தாபனத்தைச் சேர்ந்த வெளி நாட்டுக்கல்வி நிபுணர்களும், நம் நாட்டின் பேரறிஞர்களும் இந்தக் கலாசாலையிற் பேராசிரியர்களாகவும், விரிவுரையாளர்களாகவும் பணிபுரிந்து, சிறப்பான கல்வியினை அளித்து வருகின்றனர்.

கொழும்பிலிருந்து சில மைல்கள் தொலைவிலுள்ள கட்டுப்பெத்தை நகரிலே, எழில் சேர் இயற்கைக் குழவிலே இக்கலாசாலை அமைந்துள்ளது. இங்கு இரு முக்கிய துறைகளுக்கான கல்வியை மாணவர்கள் பெறுகின்றனர். ஒன்று, 'பொறியியல் டிப்ளோமா' பட்டத்திற்கான துறையாகும். இதில் பல்கலைக் கழகப் பொறியியல் பி. எஸ். சி. பட்டத்திற்குச் சமமான நூற் கல்வியும், மேலதிகமான ஓராண்டுத் தொழிற்சாலைப் பயிற்சியும் அடங்குகின்றன. இக்கல்வி மொத்தம் ஐந்து ஆண்டுகள் நீடிப்பதாகும். மற்றையது, தொழில் நுட்ப வல்லுனர்க்கான துறையாகும். மூன்றாண்டுகளுக்கான இக்கல்வியில், ஓராண்டுத் தொழிற்சாலைப் பயிற்சியும் அடங்குகிறது.

இலங்கை உயர் தொழில் நுட்பக் கலாசாலையில் வழங்கப்படும் கல்வியிலுள்ள ஒரு சிறப்பம்சம், விரிவான செய்முறைத் தொழிற் பயிற்சியாகும். பொறியியல், தொழில் நுட்பப் பட்டதாரிகளிடையே இன்று காணப்படும் செய்முறை அனுபவமின்மையாகிய குறைபாட்டினை இந்தப் பயிற்சி வகுப்புக்கள் பெருமளவில் நீக்கி வைக்கின்றன. அன்றாடத் தொழில் நுட்பத் துறை வேலைகளுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் வகையில், கலாசாலையிலும் வெளியேயும் செய்முறைப் பயிற்சியினை உயர் தொழில்நுட்பக் கலாசாலை மாணவர்கள் பெறுகின்றனர். இது மட்டுமன்றி, பெரிய தொழில் நிலையங்களைப் பார்வையிடும் பொருட்டு இக்கலாசாலை மாணவர்கள் அடிக்கடி அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். இதன் மூலமாகத் தொழிற்சாலை அமைப்பு முறைகளையும், இயந்திர நுட்பங்களையும் ஆழமாகவும், எளிதாகவும் அவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. உயர் தரமான கல்வியை மாணவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளத் துணை செய்யும்பொருட்டு, 'யுனெஸ்கோ' தாபனம், ரெலிவிசன், 'கம்பியூட்டர்கள்' முதலிய பல பயனுள்ள நவீன சாதனங்களை இக் கலாசாலைக்கு வழங்கியுள்ளது. இங்கு பட்டம் பெற்று வெளியேறும் மாணவர்கள் சிறந்த நூலறிவுடன், விரிந்த செய்முறைப் பயிற்சியும் பெற்றிருப்பதால், பொறியியல்,

தொழில்நுட்பத் துறைகளில் அவர்கள் தமக்கென ஒரு தனியான சிறப்பிடத்தைப் பிடித்துக் கொள்வரென எதிர்பார்க்கலாம்.

இக் கலாசாலையிலுள்ள பொறியியல் மாணவர்கள், 'பொறியியல் மாணவர் விஞ்ஞான, கலாச்சார சபை' என்ற பெயரில் மன்றமொன்றை நிறுவிருள்ளனர். மிகுந்த கட்டுப்பாட்டுடன் இயங்கிவரும் இம் மன்றம், பல ஆக்க பூர்வமான வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. 'ராகிங்' என்னும் அநாகரிகமான வழமையை இம்மன்றம் வெற்றிசுரமாக இங்கு ஒழித்துக்கட்டியுள்ளது. இந்தக் கலாசாலையின் தமிழ் மாணவர்கள் அங்கம் வகிக்கும் தமிழிலக்கிய மன்றம் சிறந்த தமிழ்ப் பணி புரிகின்றது. தமிழர்தம் விழாக்களை விமரிசையாகக் கொண்டாடுதல், ஆண்டுதோறும் சஞ்சிகை வெளியிடுதல் போன்ற நல்ல முயற்சிகளில் இம் மன்றம் ஈடுபட்டுள்ளது. இலக்கிய ஆக்கத் துறையிலும் இம் மன்றத்தேச் சேர்ந்தவர்கள் உழைத்து வருகின்றனர்.

ஈழத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கோர் ஒளிச்சுடரென, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஆதரவில் அமைக்கப்பட்ட இலங்கை உயர் தொழில்நுட்பக் கலாசாலை உண்மையிலேயே எமக்கோர் அரிய வரப்பிரசாதமாகும். இக் கலாசாலை என்றும் நின்று கல்விப் பணி புரிகவென உளமார வாழ்த்துவோம்!

ஈழத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கோர் ஒளிச்சுடரென, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஆதரவில் அமைக்கப்பட்ட இலங்கை உயர் தொழில்நுட்பக் கலாசாலை உண்மையிலேயே எமக்கோர் அரிய வரப்பிரசாதமாகும். இக் கலாசாலை என்றும் நின்று கல்விப் பணி புரிகவென உளமார வாழ்த்துவோம்!

கல்வி மறுமலர்ச்சியும் பொருளியல் விருத்தியும்

(முற்றொட்டர்)

கல்விக்கான செலவினவகைகளும் பொருளியலும்

உலகெங்கும் முன்பு எப்போதும் இல்லாதளவு கல்விக்காக நேரமும் பணமும் விரயமாகிறது. இந்த கூடிச் செல்லும் செலவு தொடர்ந்து எதிர்காலத்திலும் கூடிச் செல்லும் என்பது சரியான தீர்க்கதரிசனமாகும்.

சமுதாயத்தின் உயர்ப்பட்டத்தினரின் அலங்கார ரூபமாக இருந்த கல்வி இன்று தினசரி வாழ்வின் அன்றாட அத்தியாவசிய தேவைகளில் இழையோடலாயிற்று. உற்பத்தியில் கல்வியறிவு குறைந்தோர் பெரும் தொகையினராக உள்ளனரெனவும் அந்நிலைமாத் வேண்டும் என்பதும் பகிரங்கக் கல்வியை வலியுறுத்தக் கல்வி செலவு கூடியது.

பலபுதிய சுதந்திர ஆபிரிக்க ஆசிய லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் கடந்த 20 வருடத்துள் தோன்றின. இவையாவும் முன்பிருந்த ஏகாதிபத்திய நாட்டு உற்பத்தியில் தங்கியிருப்பதை வெறுத்தொதுக்கின. புதிய உற்பத்தித்துறைகளை நிறுவின. பயன் கல்விக்கான புதுச் செலவினம் கூடிற்று.

விருத்தியுற்ற நாடுகளிலும் மேலும் கல்விச் செலவு கூடியே செல்கின்றது. விருத்திபெற்ற நாடுகளோ, குடும்பங்களோ தமது மேலதிக வருவாயை உணவு செலவைக் கூட்டுவதிலேயே செலவிடவில்லை. பதில் கல்வி சுகாதாரத்திலேயுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக ருசியா மிக அண்மையில் தனது

கட்டாயக் கல்வி உச்ச 15 வது வயதை 16 வதாக உயர்த்தியது. பிரித்தானியா உயர்த்த முனைகிறது.

இன்று உலகில் கூடிய தொகை கல்விக்கு செலவிடுவதும் முன்னேறிய நாடுகள்

இந்தக்கல்விச் செலவு கூடிச் செல்வதை அண்மைக்காலமாக எந்நாட்டிலும் காணமுடிகிறது.

இ. அப்பாத்துரை

இந்தியாவை எடுப்பின்:

தனியாள் வருமானமும் கல்விச் செலவும்
1950-51 1955-56 1960-61 1965-66

தனியாள் மொத்தக் கல்விச் செலவு 3.2 4.9 7.3 9.4
தனியாள் வருமானம் 1960-61 ரூ.மதிப்புப்படி 284 306 330 385
தனியாள் அரசின் கல்விச் செலவு 1.8 3.0 5.0 6.7
வீதத்தில் 1.1% 1.6% 1.6% 2.2%

(Third five year plan Govt of India planning Commission New Delhi 1961)

முன்னையதைவிட அதிக மாணவர் பாடசாலைக்கு செல்கிறார்கள். முன்னையதிலும் அதிகம் புதிய பாடங்கள் பாடத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. புதிய நவீனவசதிகள் புலக்காட்சிக்குருவிகள், சாதனங்கள் கூட்டப்பட்டன. ஆசிரி

உதாரணமாக இங்கிலாந்தில் வருடம் பிள்ளைகள் — வகுப்பு எண்ணிக்கை
1-30 பிள்ளை 31-40 பிள்ளை 41-50 பிள்ளை
1954 35000 30000 3200
1964 56000 40000 1300

கல்விவசதிகள் கூடிச் செல்ல செலவினமும் கூடிச் செல்வதைப் பல நாடுகளிலும் காணமுடிகிறது.

உதாரணத்திற்கு இங்கிலாந்து தேசியவருமானத்தில் கல்விச் செலவு

1921 1938 1961
1.5% 2.7% 4.5%

ருசியா வருடவருமானத்தில் 7%ம் அமெரிக்கா 6% இங்கிலாந்து 5% செலவிடுகின்றன. குறைவிறுத்தி நாடுகள் 5-3% வரை செலவிடுகின்றன. எமது இலங்கை சுமார் 3% செலவிடுகின்றது.

இந்தக்கல்விச் செலவு கூடிச் செல்வதை அண்மைக்காலமாக எந்நாட்டிலும் காணமுடிகிறது.

யர் தொகையும் தரமும் கூடிச் செல்லும் இவ்வேளை வகுப்புகள் எண்ணிக்கையும் கூடிச் செல்கிறது. ஆனால் வகுப்பில் மாணவர் தொகை குறைக்கப்படுகிறது. இதனால் மாணவரை நன்கறிந்து கற்பிக்க முடியும் என்பதேயாகும்.

உதாரணமாக இங்கிலாந்தில் வருடம் பிள்ளைகள் — வகுப்பு எண்ணிக்கை
1-30 பிள்ளை 31-40 பிள்ளை 41-50 பிள்ளை
1954 35000 30000 3200
1964 56000 40000 1300

கல்விவசதிகள் கூடிச் செல்ல செலவினமும் கூடிச் செல்வதைப் பல நாடுகளிலும் காணமுடிகிறது.

உதாரணத்திற்கு இங்கிலாந்து தேசியவருமானத்தில் கல்விச் செலவு

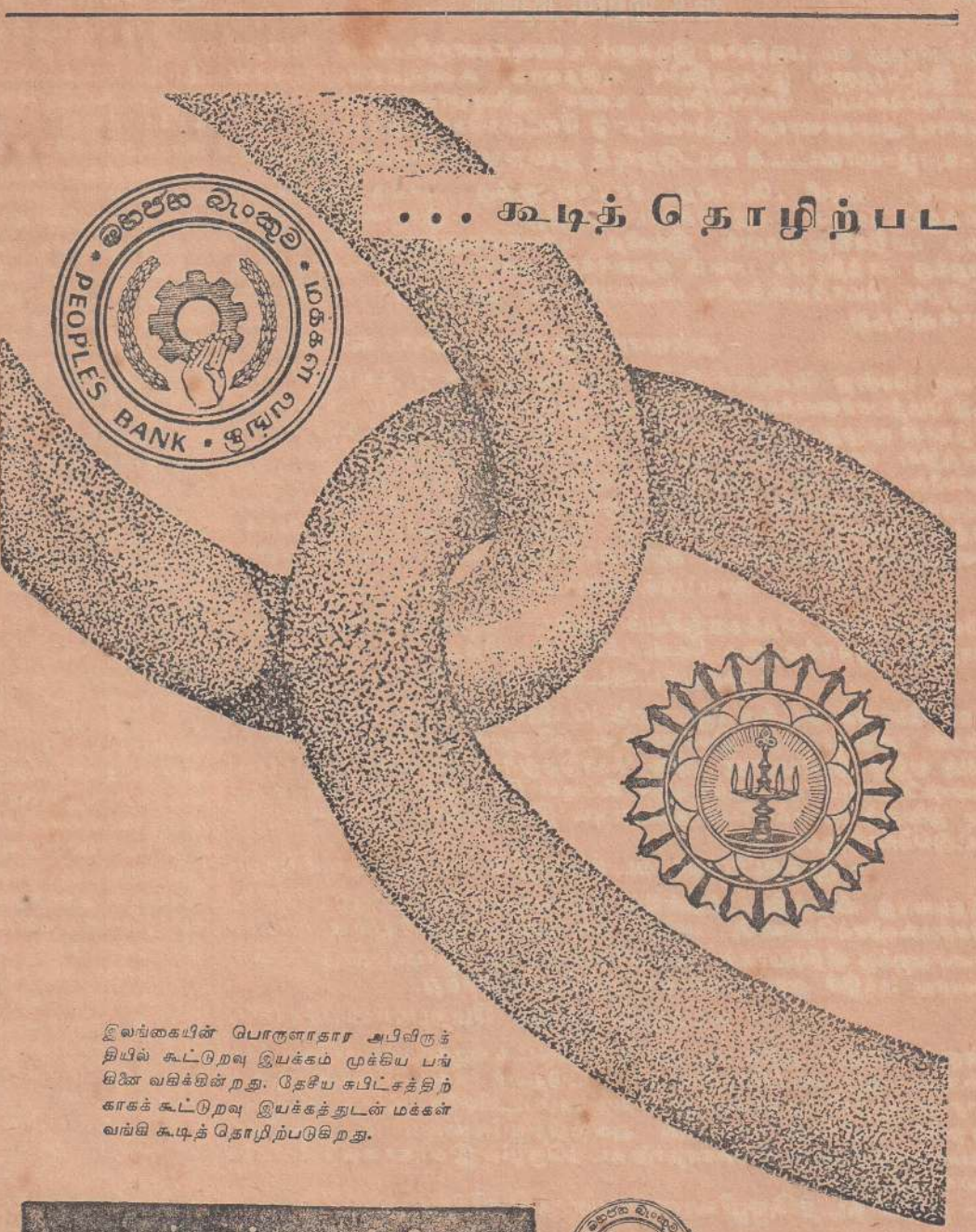
1921 1938 1961
1.5% 2.7% 4.5%

வேலையின்மையும் கல்விப் பொருளாதாரமும்

வேலையின்மை மிகவும் விரிவாக ஆராயப்படக்கூடிய பிரச்சினை. இப்பிரச்சினை உலகெங்கும் வளர்ந்து வரும் பிரச்சினை. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் கூட கடந்த 10 வருடங்களாக வேலையற்றோர் தொகை கூடிவருகிறது. உதாரணமாக விசேடபயிற்சி பெற்றும் வேலையற்றோர் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 1954 ல் 2904000 பேரும் 1965 ல் 3740000 பேருமாவர்.

தனிமனிதன் தான் பெற்ற கல்வியைப்பயன் படுத்தி சீவனோபாயம் பெறமுடியாமையான தனிமனிதப்பிரச்சினை. இத்தகையோர் மனமுறிவின் தாக்கம் சமூகப் பிரச்சினை. இவர்கள் நாட்டிற்கு சமையாக இருப்பது பொருளாதாரப் பிரச்சினை. கல்வியில் மாணவர் ஆர்வம் ஊக்கம் காட்டத் தவறவது கல்விப் பிரச்சினை. எனவே இதுதனிமனித சமூக பொருளாதாரக்கல்விப் பிரச்சினையாகும்.

இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க சகல தொழில்களையும் சமமாகக் கருதி பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். பாடத்திட்டம் நாட்டின் புதிய தேவைகளுக்கு ஏற்ப அமைக்கப்படவேண்டும். மாணவருக்கு எதிர்கால அரசாங்க பொருளாதாரத்திட்ட தேவைகளையும் வேலைவாய்ப்பையும் விளக்கி அவற்றிற் கேற்ப பாடத்திட்டம் மாற்றி வழங்கவேண்டும். இன்று இப்பிரச்சினை கிளம்பக்காரணம் கல்வியமைப்பு இன்றைய பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப முற்றாக அமையாததேயாகும். (வளரும்)

இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் கூட்டுறவு இயக்கம் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. தேசிய கபிட்சத்திற்காகக் கூட்டுறவு இயக்கத்துடன் மக்கள் வங்கி கூடித் தொழிற்படுகிறது.

மக்கள் வங்கி

இலங்கையில் ஆக்கூடுதலான இனங்களை உடையது.

(12-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கூட்டுறவு நிதியி ...

13. தற்பொழுது, வடபகுதியில் இருக்கும் உணவுக்களஞ்சியங்கள் போதாமல் இருப்பதால் இப்பகுதியில் கூடுதலான உணவுக்களஞ்சியங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டுமென உணவு ஆணையாளரையும், உணவு விவசாய அமைச்சரையும் இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.
- யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் துறைமுகச் சேவைச்சங்கம்.
14. மிகையம், மல்லி போன்ற சாமான்களுக்கு சாக்குநிறையையும் சேர்த்துப் பணம் அறவாக்கப்படுகின்றது. இம்முறை சங்கங்களைப் பாதிக்கிறபடியால் இவ்வித சாமான்களுக்குப் பொருளின் நிறைக்கு மாத்திரமே பணம் அறவாக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென கூட்டுறவு மொத்தவிற்பனை ஸ்தாபனத்தை இம்மகாநாடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறது.
- அல்வாய் தெற்கு ப. நோ. கூ. சங்கம்.
15. காலஞ் சென்ற பெரியார் திரு. V. வீரசிங்கம் M. B. E. அவர்கள் வடபகுதி மேற்பார்வைச்சபையில் அதன் ஆரம்ப காலந் தொடங்கி அவரின் வாழ்நாள் முழுதும் அதன் தலைவராகவும், இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் முதற்றலைவராகவும், யாழ்ப்பாண, கூட்டுறவு மாகாண வங்கியில் பலகாலம் இயக்குனராகவும், பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும், பல்லாண்டு கூட்டுறவிற்கும் சமூகத்திற்கும் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளார். அப்பெரியாரைத் தேசிய வீரர் வரிசையில் சேர்க்க வேண்டுமென இம்மகாநாடு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- அலம்பில்-செம்மலை ப. நோ. கூ. சங்கம்.
16. உயிலங்குளத்தில் நெற்களஞ்சியம் ஒன்று நிறுவவேண்டுமென இம்மகாநாடு அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்ளுகிறது.
- குரியகட்டைக்காடு ப. நோ. கூ. சங்கம்.
17. நாகர் கோயில் வடக்கு (குடத்தனை)ப் பிராந்தியத்தில் பிடிக்கப்படும் மீன்கள் யாவற்றையும் இலங்கைக் கடற்றொழில் கூட்டுத்தாபனத்தார் நேரில் வந்து நியாயமான விலை கொடுத்துக் கொள்வனவு செய்ய வேண்டுமெனவும் கடற்கரைக்குக் கிட்டிய இடத்தில் ஒரு மீன் விற்பனவு நிலையம் அமைக்கவேண்டுமெனவும் இம்மகாநாடு தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- முருகபிரான் கடற்றொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம்.
18. உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின்கீழ் கொள்வனவு செய்யப்படும் நெல்லை அச்சங்கங்களைக்கொண்டே அரிசியாக்கி அவ்வப்பகுதியிலுள்ள பாவனையாளர்களுக்கு விநியோகம் செய்யவேண்டுமென இம்மகாநாடு உணவு விவசாய மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.
- வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபை.
19. மன்னார் மாவட்டத்தில் கடந்த ஏழு வருடங்களுக்குமுன் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆறு கடற்றொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இன்று வரை கடனுதவி அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படவில்லை. இச்சங்கங்களுக்கு புத்துயிர் அளிக்கும் வகையில் அவற்றிற்குவேண்டிய கடனுதவியை வழங்கவேண்டுமென இம்மகாநாடு கடற்றொழில் இலாகாவைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறது.
- நாகிர் கடற்றொழிலாளர் உற்பத்தி விற்பனவு கூ. சங்கம்.
20. விவசாயம் செய்யும் கிராமங்களில் உள்ள போக்கு வரத்துப் பாதைகளை நல்ல முறையில் திருத்தித்தரும்படி அரசாங்கத்தை இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது.
- பரப்பாங்கண்டல் ப. நோ. கூ. சங்கம்.
21. வலி-வடக்கு தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு வேலைகளைக் கொடுத்துதவி ஏழைத்தொழிலாளரையும் சமுதாயத்தையும் வளர்ச்சியடையச் செய்யும்படி அரசாங்க இலாகாப் பகுதிகளையும், உள்ளூராட்சி மன்றங்களையும் மறுபடியும் இம்மகாநாடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.
- வலி-வடக்கு கூட்டுறவுத் தொழிலாளர் சங்கம்.
22. வன்னேரிக்குளம் ப. நோ. கூ. சங்க அங்கத்தவர்கள் தங்கள் காசோலைகளை, பரந்தன் வங்கிக்களையில் மாற்றித் திரும்பிப்போவதற்கு வசதி கிடையாமல் கிளிநொச்சியில் தங்கிப் போகவேண்டியிருப்பதால் அதிக கஷ்டங்களும் நட்பங்களும் அடைகிறார்கள். அவர்கள் இவ்வித கஷ்டங்களுக்குள்ளாகாமல் தங்கள் காசோலைகளை மாற்றிக்கொள்வதற்காக ஒரு நடமாடும் வங்கி அங்கு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென இம்மகாநாடு யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு மாகாண வங்கியைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.
- வன்னேரிக்குளம் ப. நோ. கூ. சங்கம்.
23. புங்குடுதிவுக் கடற்கரை முழுவதும் கற்களும் பாதைகளும் நிறைந்திருப்பதால் கடல் வற்றுங்காலத்தில் மீனவர்கள் தங்கள் வள்ளங்களை வெளியே கொண்டுபோய்த் தொழில் ஆற்ற முடியாமலிருப்பதால் அக்காலங்களில் வள்ளங்களை வெளியே கொண்டுபோவதற்கு வசதியாக ஒரு வாய்க்கால் பிரித்துத்தர வேண்டுமென அரசாங்கத்தைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- அர்ச் பிரான்சிஸ் சவேரியார் மீன்பிடிச் சங்கம்.
24. பங்கீட்டு முறையில் அரிசி விநியோகம் செய்யும் சங்கங்கள் பாவனையாளர்களுக்கு வேண்டிய மேலதிக அரிசியைக் கொள்வனவு செய்து விற்பனை செய்ய அச்சங்கங்களுக்கு அனுமதி வழங்குமாறு இம்மகாநாடு உணவு விவசாய அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபை.
25. சித்த வைத்தியத்திற்கும், மருந்துகளுக்கும் அத்தியாவசியமான உலோகங்கள், மருந்துகள், சர்க்குகள் முதலியவற்றின் இறக்குமதிக்கு இடப் பட்டிருக்கும் தடைகளால் சித்த வைத்தியர்கள் தகுந்த மருந்துகளையும், மற்றும் வேண்டிய பொருட்களையும் தயாரிப்பதற்கு அதிக இடையூறுகள் ஏற்படுவதால், வட இலங்கை உள்நாட்டு வைத்தியர்கள் கூட்டுறவுச்சங்கம், வேண்டிய உலோகங்கள், மருந்துகள் முதலியவற்றை இறக்குமதி செய்து பதிவு பெற்ற உள்நாட்டு வைத்தியர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய அச்சங்கத்திற்கு அனுமதி தரவேண்டுமென இம்மகாநாடு அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்கிறது.
- வட இலங்கை வைத்தியர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம்.
26. நாணய சங்கங்களுக்குப் புத்துயிர் கொடுப்பதற்கு அவ்வப்பகுதியிலுள்ள மேற்பார்வைச் சபைகளுக்கு, வடபகுதி மேற்பார்வைச் சபை நிதி உதவி, ஊக்கமளிக்கவேண்டுமெனவும், நாணய சங்கங்கள் என்ன நோக்கங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டுமெனவும் பல நோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்னென்ன நோக்கங்களுக்கு கடனுதவலா மெனவும் வரையறுக்கப்படவேண்டுமெனவும் இம்மகாநாடு தீர்மானிக்கிறது.
- மூளாய் மேற்கு ஐக்கிய நாணய சங்கம்.
27. அங்கத்தவர்களுக்கு வேண்டிய நைலான் வலைகள், அவுட்போட் இயந்திரங்கள், அவற்றிற்குரிய உதிரிப்பாகங்கள் ஆகியவற்றைத் தேவைப்படும் நேரங்களில் விநியோகிப்பதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி இம்மகாநாடு கடற்றொழில் இலாகாவைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.
- ஜெயவேல் கடற்றொழில் கூ. சங்கம்.

கூட்டுறவின் தத்....

[10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

இ. இராசரத்தினம் குறிப்பிட்டார். கூட்டுறவே எம்மைக் காக்கவல்லது என்பதை அழுத்தமாகக் கூறிய திரு. இராசரத்தினம், நாம் எல்லாவற்றிற்கும் அரசாங்கத்தை யே நம்பியிருக்கக் கூடாது என்றார். அதிகமாக அரசாங்கத்தைச் சார்ந்திருந்தால் எமது இயக்கத்தை அது தனது சொந்தத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்த உபயோகிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும் என்றார்.

“கூட்டுறவு அறிவில்லாத அத்துறையில் ஆர்வத்துடன் உழைப்பவரே கூட்டுறவின் மிகப் பயங்கரமான எதிரி” என இளைப்பாறிய சிரேஷ்ட கூட்டுறவு உதவி ஆக்சு ஆணையாளர் திரு. R. C. S. குக் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

ஆசிய ஆபிரிக்க இனங்களின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தவைகளை விபரித்த திரு. கு. நேசையா, மனித கௌரவம், சமத்துவம் முதலிய உணர்வுகள் எம்மிடையே இல்லை என்றார். மேலும் அவர் பேசுகையில், தேசிய உணர்வு எம்மத்தியில் இல்லாது இனமத வேறுபாடுகளால் தனித்தனி பிரிந்து வாழும் சமுதாயங்களாகவே இன்றும் நாம் விளங்குகின்றோம் என சுட்டிக்காட்டினார். பண்டைய காலத்திலுள்ள கிராம பஞ்சாயத்தில் ஓரளவு குடியாட்சிப்பண்பு நிலவிய போதிலும், எம்மிடம் இன்று உண்மையான குடியாட்சிப்பண்பு நிலவவில்லை. பொருளைப்பற்றி நாம் உதாரணம் செய்து வந்தமையால் பொருளாதார விருத்தியில் ஊக்கம் செலுத்தத் தவறிவிட்டோம் எனக் கூறினார்.

தடையற்ற அங்கத்துவம் இவ்வியக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் ஒன்றாகும். இதன் மூலம் மனித கௌரவத்தையும், சமத்துவத்தையும் நிலைநாட்டலாம். எத்தனை பங்குகள் இருந்தாலும் ஒவ்வொரு அங்கத்தவருக்கும் ஒரு வாக்குரிமையே உண்டு. இதன் மூலம் குடியாட்சியைப் பேணலாம். பொருளாதார விருத்திக்கு உதவ வல்ல கூட்டுறவு இயக்கத்தில் புதிய கைத்தொழில்களைத் தொடங்குவதன் மூலம் அத்துறையில் அநேக சேவைகளை ஆற்றலாம் என திரு. நேசையா சுட்டிக்காட்டினார். முதியோர் கல்வியை ஆரம்பிப்பதன் மூலம் பழமையையும், புதுமையையும் இணைக்கலாம். பாடசாலைகளிலுள்ள அதிக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கவனம் எடுக்க வேண்டும் என கூட்டுறவாளரை கேட்டுக் கொண்ட திரு. நேசையா மாணவர்களை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஆர்வமுள்ளவர்களாக்க கூட்டுறவாளர் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என மேலும் வலியுறுத்தினார்.

கணக்காளர் தேவை

தராதரம் S. S. C. அல்லது ஜி. ஸி. ஈ. (O. L.) கணக்கும், தமிழ் உட்பட ஆறுபாடங்கள் சித்தி. கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலை அல்லது சேகரகணக்காளர் தராதரப்பத்திரம் உடையோர் 22.11.67க்கு முன் கௌரவ காரியதரிசிக்கு விண்ணப்பிக்கவும்.

ரொக்கப்பினை ரூபா ஆயிரம்.

த. நவரத்தினம்

கௌரவ காரியதரிசி

தெல்லிப்பனை

கூட்டுறவுப் பண்டசாலை

தெல்லிப்பனை.

கூட்டுறவு விற....

[10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

னைச் சங்கங்கள் செய்த மொத்தவியாபாரத்தில் 54 சதவிகிதத்தைச் செய்திருந்தன. நன்றி: கூட்டுறவு

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலை யாழ்ப்பாணம்

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதர கனிஷ்ட, சாதாரண, உயர்தர பயிற்சி வகுப்புகள் 4-1-68ல் யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கலாசாலையில் ஆரம்பமாகும்.

(1) கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதர பத்திர கனிஷ்ட பிரிவு வகுப்பு

பயிற்சிக்காலம் 2½ மாதங்கள்
விண்ணப்பிப்பவர்களின் தகைமைகள் :-

கனிஷ்ட தராதரப் பரீட்சைத்தரத்திற்குக் குறைந்த கல்வித்தரமுடைய கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளர்களாகக் கடமையாற்றுவார்களிடமிருந்து மாத்திரம் கனிஷ்ட பிரிவுக்கான விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

(2) கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதர பத்திர சாதாரண பிரிவு வகுப்பு:-

பயிற்சிக்காலம் 4 மாதங்கள்
விண்ணப்பிப்பவர்களின் தகைமைகள் :-

சிரேஷ்ட தராதர பத்திர பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத் தராதர பத்திர பரீட்சையில் ஆறு பாடங்களில் சித்தியடைந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமையாற்றுவார்களிடமிருந்து மாத்திரம் சாதாரண பிரிவுக்கான விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். மேற்கூறியவர்கள் சாதாரண வகுப்பில் சேர்ந்தபின் அவ்வகுப்பில் வேறு இடங்கள் காலியாக இருப்பின் கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர பரீட்சையில் நான்கு பாடங்களில் திறமையான சித்தியடைந்தோரின் (முக்கியமாக எண்கணிதம் அல்லது வர்த்தக கணிதம் அவற்றுள் ஒன்றாக இருத்தல் அவசியம்) விண்ணப்பங்கள் கவனிக்கப்படும்.

(3) கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரம் உயர்தரம் :-

பயிற்சிக்காலம் 9 மாதங்கள்

ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே 3 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியான சேவையுடன் சாதாரண கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதர பத்திர பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர்கள் அல்லது பொதுத்தராதரப் பத்திர பரீட்சையில் (சாதாரணம்) எண்கணிதம், வர்த்தக கணிதம், அல்லது கணக்குப் பதிவியலில் சித்தியடைந்திருப்பதுடன், உயர் பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரம் அல்லது பொதுத்தராதரப் பத்திரம் (உயர்தரம்) சித்தியடைந்தவர்கள் இவ்வுயர்தரப் பயிற்சியைப் பயிலுவதற்கு தகைமையுடையவராவர்.

முதலாம் தரத்தில் கூட்டுறவுப் பணியாளர் சாதாரண தராதரப் பத்திரத்தில் சித்தியடைந்தவர்கள் அவர்களின் சேவைக்காலம் 3 ஆண்டிற்குக் குறைவாக இருந்தாலும் வெற்றிடங்கள் இருப்பின் அனுமதிக்கப்படலாம்.

பயிற்சிக்கான கட்டணம் அறவிடப்படமாட்டாது. இப்பயிற்சியில் 2½ மாதங்கள் தொடக்கம் 3 மாதங்கள் வரை செய்முறைப் பயிற்சியில் ஏற்படும் பிரயாணச் செலவுகளை பரீட்சார்த்திகளை பொறுப்பேற்கவேண்டும்.

பயிற்சிக்கான பதிவுக் கட்டணம் ரூபா 10/-

பரீட்சைக் கட்டணம் ரூபா 10/-

இவைகளுக்கான விண்ணப்பப் பத்திரங்களை கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அதிபர்,

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலை,

111/9, கடற்கரை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

விண்ணப்பப் பத்திரங்களை தபால் மூலம் பெறவிரும்பு

வோர் 10 சத முத்திரை ஒட்டிய கடித உறையை வைத்துக் கடிதமெழுதவேண்டும்.

விண்ணப்ப முடிவு திகதி : 15.12.67

வ. ஐ. மே. சபை,

யாழ்ப்பாணம்.

சு. கந்தையா

கௌரவ காரியதரிசி

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கலாசாலை, முகத்துவாரம்

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதர சாதாரண பிரிவு (தமிழ் மொழியில்) மேற்படி கல்லூரியில் 4-1-68 தொடக்கம் ஆரம்பமாகும். கூட்டுறவுப் பணியாளருக்கு மாத்திரம் இப்பயிற்சியில் சேர வாய்ப்பளிக்கப்படும். ஆனால் சிரேஷ்ட தராதர சாதாரண பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண பரீட்சையில், 4 பாடங்களில் திறமையுடையவருக்கும், இந்த நான்கு பாடங்களில் எண்கணிதம் அல்லது வர்த்தக கணிதம் ஒரு பாடமாக இருந்தால், கூட்டுறவுப் பணியாளர்களைத் தெரிவுசெய்தபின் காலியிடங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்படுவர்.

தெரிவுசெய்யப்பட்ட மாணவர்கள், பயிற்சிக் கலாசாலையில் சேர்ந்து ஒரு வாரத்துக்குக் கட்டணப்பணம் ரூபா 5/- செலுத்தவேண்டும். விண்ணப்பப் பத்திரங்கள் மட்டக்களப்பு, கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். விண்ணப்பப் பத்திரங்கள் மேற்படி விலாசத்துக்கு 7-12-67 முன் அனுப்பவேண்டும்.

கூட்டுறவுப் பணியாளர் கனிஷ்ட பிரிவு வகுப்பு (தமிழ் மொழியில்) மேற்படி கல்லூரியில் 4-1-68 தொடக்கம் ஆரம்பமாகும் கூட்டுறவுப் பணியாளருக்கு மாத்திரம் இப்பயிற்சியில் சேர வாய்ப்பளிக்கப்படும்.

விண்ணப்பப்பத்திரங்கள் மட்டக்களப்பு, கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் அல்லது கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்கள் பயிற்சிக் கலாசாலையில் சேர்ந்து ஒரு வாரத்துக்குப் பதிவுக் கட்டணப்பணம் ரூபா. 5/- செலுத்தவேண்டும்.

விண்ணப்பப் பத்திரம் முடிவு திகதி 7-12-67. விண்ணப்பப் பத்திரங்கள் மேற்படி விலாசத்திற்கு அனுப்பவேண்டும்.

அதிபர்,

கூட்டுறவுப் பயிற்சிக் கலாசாலை,

முகத்துவாரம், மட்டக்களப்பு,

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சத்தில் பதிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.